

JANUAR
FEBRUAR
2004

1

V Salezijanski Vestnik

[Kako se rodi animator]

[Skavti na Obali]

[Iz Argentine v Slovenijo]

[Smrtni ples za Boga]

Foto: J. Žnidaršič, Betlehemska luč

SALEZIJANSKI VESTNIK
1904–2004

DVOMESEČNIK
Glasilo
za salezijansko družino

številka 1
leto 2004
letnik 77
skupna št. 527
ISSN 0353-0477

Izdaja: Salezijanski inšpektorat
v Ljubljani
Ureja: uredniški odbor
Urednik: mag. Marjan Lamovšek
Lektoriranje: Jerneja Kovšca
Grafična priprava: Marko Suhoveršnik
Založba: Salve d.o.o., Ljubljana
Tisk: Tiskarna Povše, Ljubljana

Naslov uredništva: **Salezijanski vestnik**
Rakovniška 6
1000 Ljubljana

telefon: 01/42.73.028
e-pošta: vestnik@salve.si
splet: www.sdb.salve.si

VSEBINA

Adriano Bregolin –novi vikar vrhovnega predstojnika	6
Kako se rodi animator?	8
Lavra in Pavla –sadovi preventivnega sistema	10
Don Boskovi fantje - najlepša umetnina	12
Marija, Božja Mati	14
Ponižnost premaguje napuh	15
Skvti na Obali	16
Iz Argentine v Slovenijo –družina Medic	20
Smrtni ples za Boga –misijonar Jože Mlinarič sdb	22
Obvestila –programi Sal.mladinske pastorale in drugi	30

RUBRIKE

3 Uvodnik – **4** Doma in po svetu – **7** Kratke novice – **8** Animator
10 Oče in učitelj – **11** Molivci – **12** Vzgajajmo kot don Bosko – **14** Marija
Pomočnica – **15** Kristjan vsak dan – **16** Na sredini – **18** Molitev ob
sliki – **20** Naše družine – **22** Misijoni – **26** Rakovnik – naš skupni dom
28 Naši rajni – **29** Pisma – **30** Obvestila – **31** Dominik Savio

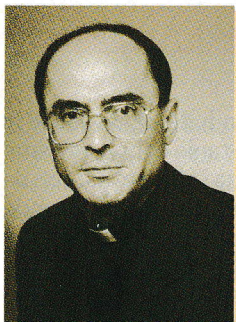
Salezijanski vestnik je l. 1877 ustanovil sv. Janez Bosko, vslovenskem jeziku pa je začel izhajati l. 1904. Danes izhaja v 55 narodnih izdajah, v 24 jezikih in v 151 državah, kjer delujejo salezijanci (letna naklada nad 10 milijonov izvodov):

Antili (Santo Domingo) - Argentina - **Avstralija** - **Avstrija** - Belgija (Flamska) - Bolivija - Brazilija - Centralna Amerika (Salvador) - **Češka** - Čile - Ekvador - Filipini - **Francija** - Haiti - **Hrvaška** - Indija 5x (angleško, malajalam, tamil, telugu, hindi) - Irska - **Italija** - Južna Koreja - Kanada - Kenija - **Kitajska** (Hong Kong) - Kolumbija - Kongo - Litva - Madžarska - Malta - Mehika - Mozambik - **Nemčija** - Nizozemska - Paragvaj - Peru - **Poljska** - **Portugalska** - Rusija - Slovaška - [**Slovenija**] - Španija - Šri Lanka - Tajska - Urugvaj - **Velika Britanija** - Venezuela - Zambija - ZDA New Rochelle 2x (angleško, špansko) - **ZDA San Francisco**

Krepko tiskane izdaje prihajajo tudi na naše uredništvo.

DAROVE za vzdrževanje Salezijanskega vestnika in za druge namene lahko nakažete na račun, vpišete namen plačila ter nas obvestite o namenu nakazila.
Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana
RAČUN 24200 – 9004141717 sklic 00 06

LETO JUBILEJEV IN NOVIH ZAČETKOV

Leto 2004 bo za Slovence vsekakor zgodovinsko, saj se bomo pridružili veliki družini evropskih narodov, kateri smo na različne načine – zlasti geografsko, duhovno in kulturno – pripadali že dolga stoletja. Leto 2004 bo zato leto izpolnjenih pričakovanj ter hkrati leto novih začetkov in novih upov.

Za salezijansko družino na Slovenskem pa bo novo leto tudi leto jubilejev. Skupaj s celotno salezijansko družino po svetu bomo praznovali 50. obletnico razglasitve Dominika Savia za svetnika in 100. obletnico smrti bl. Lavre Vicuñe. Zato g. Pascual Chavez, vrhovni predstojnik salezijanske družbe, želi, da bi bilo leto 2004 leto salezijanske svetosti. Številni člani salezijanske družine, ki so si v izredni meri prizadevali za evangeljsko popolnost, naj bi nam bili v spodbudo, da bi si, skupaj z mladimi, še bolj zavzeto prizadevali za sveto življenje.

Tudi salezijanska družina v Sloveniji se bo v tem letu veselila dveh pomembnih jubilejev: 100-letnice začetka izhajanja slovenskega Salezijanskega vestnika in 100-letnice blagoslovitve temeljnega kamna svetišča Marije Pomočnice na Rakovniku. Ob tem dvojnem jubileju nas bo obiskal tudi vrhovni predstojnik g. Pascual Chavez. To bo njegov prvi obisk v Sloveniji, odkar je bil leta 2002 izbran za devetega don Boskovega naslednika. Zadnja nedelja v septembru bo zato za vse nas na poseben način slovesna in praznična.

Leto 2004 pa bo tudi leto novih začetkov. Začeli bomo s prenovno velike A-stavbe ob cerkvi na Rakovniku, da bi – po dolgih desetletjih – lahko znova služila namenu, za katerega je bila zgrajena. Prav tako bomo v tem letu nadaljevali jeseni začeto delo v Celju, kjer naj bi zraslo novo mladinsko in župnijsko središče. Verujemo in zaupamo, da bo Bog, ki navdihuje plemenite misli in dobre sklepe, tudi v prihodnje milostno spremljal in blagoslavljal naše napore v blagor in odrešenje mladine.

Še eno novost nam prinaša leto, ki smo ga začeli. Dosedanjega urednika Salezijanskega vestnika, mag. Janeza Potočnika, ki je to delo opravljal zadnjih šest let, je kot novi urednik zamenjal mag. Marjan Lamovšek. Znano je, da je število naročnikov Vestnika ves ta čas vztrajno raslo, postal pa je tudi vse bolj priljubljeno glasilo mladih in odraslih. G. Janezu, ki je sprejel nove naloge in obveznosti, velja naša iskrena zahvala in priznanje za veliko delo, ki ga je opravil. Hkrati želimo tudi g. Marjanu, da bi kot novi urednik s pomočjo mnogih sodelavcev enako zavzeto in uspešno urejal naše skupno glasilo, to nepogrešljivo vez med nami, ki nas družijo don Boskova ljubezen in delo za mladino.

Iskrene čestitke in vse dobre želje slovenskemu Salezijanskemu vestniku ob njegovem stoletnem jubileju!

Lojze Dobravec

Nadškof blagoslavlja obnovljeno župnišče

Ig pri Ljubljani

Obnovljeno župnišče

V nedeljo, 16. novembra 2003, je bilo na Igu nadvse praznično, saj smo obhajali slovesnost blagoslovitve obnovljenega župnišča. Ižanski farani so v svojo sredo povabili ljubljanskega nadškofa, dr. Franca Rodeta.

V mašnem nagovoru se je nadškof zahvalil vsem, ki so kakorkoli sodelovali pri tej obnovi: arhitektoma, zakoncema Kitek, nadzorni projekta, ge. Meri Lavrič, inšpektorialnemu ekonomu, g. Blažu Cudermanu, ter družinama Debevec in Gandar, ki sta del svojih prostorov odstopili za stanovanje in nemoteno delovanje župnijskega urada v času

obnovitvenih del. Zahvalil se je tudi mag. Stanki Rebolj, ravnateljici OŠ Ig, za šolske prostore, da je v njih lahko potekal verouk. Nadškof je verne povabil k sodelovanju z župnijo in njenim občestvom, saj bo le-tako župnija sv. Martina in prenovljeno župnišče kraj srečevanja, poslušanja Božje besede, molitve in utrjevanja vere. Ob koncu maše je blagoslovil obnovljeno župnišče, skupaj s križem na dvorišču ter kapelo v pritličju župnišča. Ob tej priložnosti je župnija Ig izdala barvno prilogo svojega župnijskega glasila, v kateri je v sliki in besedi predstavljen potek obnovitvenih del.

Uroš Pušnik

Želimlje

Iz naših logov

Novembra so se po jesenskih počitnicah zopet začeli naporni dnevi, ki so bili popestrjeni z različnimi dejavnostmi in prireditvami. Vse skupaj se je začelo z odprtjem fotografske razstave Urbana Goloba, ki nam je pripovedoval tudi o svojih doživetjih ob vzponih na visoke gore. Začelo se je tudi športno delo, in sicer z napovedjo tradicionalnega Don Boskovega turnirja. Tudi ustvarjalnosti v tem mesecu ni manjkalo. Pri adventnih delavnicah smo lahko ustvarili adventne venčke, ki so bili pri skupnih večernih molitvah tudi blagoslovljeni. Ta mesec pa je bil na vrsti tudi težko pričakovani šolski ples. Udeležili smo se ga skoraj vsi dijaki, tako "vozači" kot "domovci". Zaključili smo prvo redovalno konferenco, ki nam je močno zapolnila prosti

čas z učenjem. Ogledali smo si tudi predstavo *Jamski človek*, v kateri so bile ponazorjene moške in ženske značilnosti, ki smo se jim do solz nasmejali.

V začetku decembra nas je obiskal Miklavž, ki nam je prinesel darove, za katere smo morali izpolniti posebne naloge. Naslednji dan smo po koncu pouka prisluhnili glasbi. Gostje so nam dokazali, da na kitaro in bobne lahko zaigramo marsikaj. Starši so imeli drugi roditeljski sestanek. Tudi ta mesec smo popestrili z delavnicami, kjer smo izdelovali voščilnice, svečke, darila s pomočjo raznobarnih soli itd. To je bila lepa priložnost za pripravo božičnih daril, ki smo jih lahko izdelali sami. Pri pouku geografije je naše maturante obiskal predstavnik Triglavskega narodnega parka, po-

Pri kemiji ...

poldne pa so bili aktivni tudi naši profesorji, in sicer pri odbojki proti dijakom. Le kdo je zmagal? Decembar smo v domu zaključili z božičnico, ki smo jo pripravili "fazani", šolo pa smo zaključili z božično-domovinsko akademijo in tako vstopili v božične praznike – in seveda počitnice.

Mojca Šakanovič

Celje

Če Gospod ne zida hiše ...

Kljub zamudi pri izdelavi gradbene dokumentacije so bila pred blagoslovitvijo na zahvalno nedeljo pridobljena vsa soglasja upravljavcev komunalnih vodov, da je bilo 3. novembra 2003 tudi že izdano gradbeno dovoljenje. Isti dan, ko smo ga prejeli, smo podpisali tudi pogodbo z gradbenim podjetjem CM Celje za gradnjo oratorija in večnamenske dvorane do tretje gradbene faze.

Veseli ugotavljamo, da se je izredno veliko ljudi vključilo v pripravo na dan, ko je mariborski škof dr. Franc Kramberger blagoslovil temeljni kamen za novo mladinsko in pastoralno središče na Hudinji. V temeljni kamen smo vložili spominsko listino, vanj pa smo vzdali tudi opeko iz rojstne hiše svetega Janeza Boska iz vasi Beccchi pri Torinu. Kot je don Bosko, zavetnik novega centra v nastajanju, odraščal v skromnih razmerah in začel veliko delo iz nič, vendar zaupajoč v

Božjo pomoč, tako začinjamo v zaupanju v Božjo previdnost tudi mi to delo v Celju. Prepričani pa smo, da tudi blaženi Anton Martin Slomšek, ki mu bo posvečena nova župnijska cerkev z novo župnijo, in Marija Pomočnica ne bosta stala »križem rok«.

Iz vatikanskega državnega tajništva so s posebnim pismom, naslovljenim na Salezijanski dom v Gaberju, z dne, 24. 11. 2003, sporočili, da »sveti oče papež Janez Pavel II. z veseljem kliče na projekt Celje in na vse, ki bodo sodelovali pri njegovi realizaciji, posebno Božjo naklonjenost in materinsko varstvo Marije Pomočnice in iz srca podeljuje svoj poseben apostolski blagoslov«.

Slavko Pajk

Vlaganje spominske listine v temeljni kamen

Svoje darove za pomoč za gradnjo Don Boskovega centra Celje lahko nakažete na poseben transakcijski račun, odprt pri Banki Celje pod številko **06000-0929837158**, ga oddaste v Salezijanskem domu v Gaberju, Kidričeva ul. 3, Celje, ali nam sporočite na telefon 03/428.29.53 ali gsm 041/777.911.

Obisk s. Carle Castellino

V dneh od 24. do 30. 11. 2003 nas je obiskala s. Carla Castellino hmp, svetovalka–vizitatorica iz vrhovnega sveta družbe hčera Marije Pomočnice v Rimu. Ta njen obisk je bil nekakšna priprava na vizitacijo, ki bo leta 2005. Visoka gostja se je srečala z inšpektorico in njenimi svetovalkami, z ravnateljicami skupnosti in s skupino sester, ki je v inšpektoriji zadolžena za posebne naloge v zvezi z vzgo-

jo, pastoralo in komunikacijo. Na programu je bilo tudi srečanje za vse sestre inšpektorije. Ob tej priložnosti smo se pri sv. maši, ki jo je daroval g. inšpektor Lojze Dobravec, zahvalile Gospodu za 10 let obstoja naše inšpektorije. S. Carla se je še posebej srečala z mladimi sestrami, obiskala pa je tudi nekatere skupnosti in se ponekod kratko srečala z otroki in mladimi.

s.M.Ž.

Obisk vizitatorice pri hčerah Marije Pomočnice

Tomišelj

Nov daritveni oltar

V nedeljo, 23. 11., na praznik Kristusa Kralja, je v farni cerkvi Device Marije svetega rožnega venca v Tomišlju ljubljanski pomožni škof posvetil nov daritveni oltar

Posvetitev novega oltarja v Tomišlju

ter blagoslovil prenovljeni prezbitrij in druga obnovitvena dela.

Škof Glavan je s posvetitvijo daritvenega oltarja odprl začetek praznovanja stoletnice samostojne župnije. Kamnoseki so prezbitrij prenovili z marmorjem, postavili nov daritveni oltar in ambon, obnovila se je osvetlitev notranjosti cerkve, ozvočitev in avtomatsko zvonjenje ... K cerkvi nas danes pripelje nova cesta, dar občine Ig. Veliko dela v Marijinem svetišču smo opravili župljani sami.

Vsak daritveni oltar je prestol Kristusa Kralja, ob njem se krepcamo in dobivamo novo moč. Tu se učimo odpustčati in ljubiti, od njega odhajamo spremenjeni, drugačni, boljši, je v homiliji na ta praznični dan spodbujal škof Glavan. *Uroš Pušnik*

Luc Van Looy škof v Gentu

19. decembra je papež Janez Pavel II. imenoval g. Luca Van Looya, vikarja vrhovnega predstojnika, za škofa v škofiji Gent v Belgiji. Novoimenovani bo posvečen v škofa 1. februarja v katedrali v mestu Gent. Za škofovsko geslo si je izbral "In nomine Patris" - "V imenu Očeta".

Ob 100-letnici salezijancev v Ljubljani (2001)

Luc Van Looy je bil posvečen v duhovnika leta 1970. Od leta 1978 do 1984 je bil predstojnik korejske delegature. Leta 1984 je bil na 22. vrhovnem zboru imenovan za vrhovnega svetovalca za misijone. V naslednjem šestletju (1990–1996) je bil svetovalec za mladinsko pastoralo. Leta 1996 je bil na 24. vrhovnem zboru izvoljen za vikarja vrhovnega predstojnika; v tej službi ga je potrdil tudi zadnji, 25. vrhovni zbor salezijanske družbe.

način, kako v današnjem času živeti preventivni sistem, izziv današnjega časa: kako mladim ponesti vero, kako jim 'dopovedati', da jih ima Bog rad. Skupaj bomo prav gotovo iznašle nove poti. Kajti imamo jih rade!

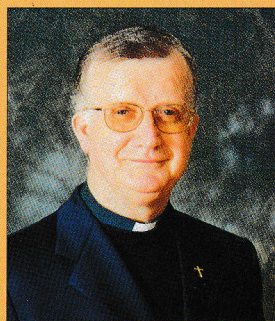
s. Marija Imperl

Rim

Evropsko srečanje koordinatoric za pastoralo in komunikacijo

V dneh od 30. 10. do 2. 11. 2003 sva se s. Mojca Šimenc in spodaj podpisana v Rimu udeležili študijskega srečanja sester, ki jim je v inšpektorijah zaupana naloga koordinacije komisije za pastoralo in komunikacijo. Ena izmed najbolj pogostih besed na semi-

narju je bila "edukomunikacija", ki se je začela pojavljati šele pred kratkim, najprej v Latinski Ameriki, sedaj tudi pri nas. Edukomunikacija je veda, ki nastaja iz dveh: iz vzgoje in komunikacije. Pomeni pozornost na vzgojo, komunikacijo in evangelizacijo. Gre za

Adriano Bregolin, vikar vrhovnega predstojnika

Adriano Bregolin, novi vikar vrhovnega predstojnika

27. decembra, na praznik apostola Janeza, evangelista, je vrhovni predstojnik Pascual Chávez za svojega namestnika, vikarja, s soglasjem svojih svetovalcev, izbral Adriana Bregolina. Novoimenovani vikar, ki bo na tem mestu nasledil msgr. Luca Van Looya, je bil na 25. vrhovnem zboru izvoljen za pokrajinskega svetovalca vrhovnega predstojnika za regijo Italija–Bližnji vzhod. Še prej pa je bil (od l. 1996) predstojnik veronske inšpektorije. Po določitvi zadnjega vrhovnega zbora salezijanske družbe ima vikar vrhovnega predstojnika tudi neposredno skrb za vse skupine salezijanske družine.

Vezilo za salezijansko družino za leto 2004

Ob 50. obletnici razglasitve Dominika Savia za svetnika vsem mladim ponovno pokažimo veselje in prizadevanje za svetost kot "visoko mero vsakodnevnega krščanskega življenja"

(prim. ZNT, 31)

Pascual Chávez
Pascual Chávez Villanueva
VRHOVNI PREDSTOJNIK

Papež Janez Pavel II. vsej Cerkvi, na poseben način pa vsem mladim, predlaga pot svetosti kot osrednje prizadevanje v pastoralnih programih tretjega tisočletja. "Mladi z vseh celin, ne bojte se biti svetniki tretjega tisočletja!" Na vrhovnem zboru salezijancev je papež dejal: "Dragi salezijanci, bodite sveti! Svetost - vi to dobro veste - je vaša poglobljena naloga".

Prav iz teh razlogov je vrhovni predstojnik Pascual Chávez za leto 2004 vsej salezijanski družini dal zavezo prizadevanja za svetost, da bi tudi mladi rodovi zaslužili, da je svetost nekaj velikega in da je mogoča tudi v našem času.

■ **RIM – bivši gojenci.** V osrednji hiši Salesianum je bilo od 28. oktobra do 1. novembra letno srečanje bivših gojencev *Eurobosco* 2003. Glavna tema razpravljanja je bila: *Don Boskov bivši gojenec – aktiven državljani Evrope*. Navzočje je bil tudi rimski župan, predsednik pokrajine in druge pomembne osebnosti.

■ **Zagreb – dnevi salezijanstva.** Hrvaški salezijanci že trideseto leto obhajajo tako imenovane dneve salezijanstva. Lani, ob devetdesetletnici prihoda salezijancev na Hrvaško, so v te dneve vključili vso salezijansko družino. Inšpektor, g. Ambrozije Matušić, je imel nagovor z naslovom: *Soodgovornost za salezijansko družino*. Bilo je navzočih okoli 50 oseb, predvsem ravnatelji in župniki, pa predstavnice ustanov HMP in predstavniki krajevnih centrov sotrudnikov.

■ **Trento-Trident proslavlja salezijanskega pomočnika.** V kraju Ramallo v trentski pokrajini so obhajali spomin na salezijanskega pomočnika Hijacinta Pancherija, ki je kot misijonar deloval v Ekvadorju med domačimi Indijanci od 1892 do 1947. Zgradil je več cerkva, zavodov, bolnišnic, električnih central, v Mendozi pa viseč most, dolg 100 metrov, na višini 70 metrov. Tako je povezal vzhodne rodove, ki so bili odrezani od kulturnih in socialnih središč.

■ **Lurd – kongres salezijanske družine in sodelavcev.** Petsto salezijancev, HMP, sotrudnikov, laičkih sodelavcev, bivših gojencev in gojenk iz vse Francije se je zbralo od 25. do 27. oktobra na kongresu, kjer so razpravljali o salezijanski karizmi. Le-ta ni samo zadeva redovnikov, ampak vseh, ki se čutijo povezane z don Boskom. Govoril je tudi škof Pican, ki je pred nekaj leti ob slavlju na Kodeljevem obiskal tudi Slovenijo. Dneve so izkoristili tudi za romarske pobožnosti. Obiskal jih je tudi škof Tarbesa in Lurda in jim dejal, da se salezijanska karizma v Lurdu zelo dobro počuti, saj je ljudska, aktivna in marijanska.

■ **Uganda – osvobojenih 120 otrok vojakov.** Vojaškemu pohodu proti upornikom je uspelo rešiti 120 otrok, ki so jih uporniki nasilno mobilizirali. Uporniki hočejo združiti krščanstvo, islam in naravne domače religije. Katoličanom so napravili veliko škode. Salezijanci imajo v Ugandi dve skupnosti: v eni imajo župnijo, srednjo šolo s 300 dečki in deklicami in eno tehnično šolo s 124 dijakov. Skoraj 200 teh dijakov živi v konviktu. Druga skupnost v Kamuli pa ima tehnično šolo, ki jo obiskuje 138 dijakov, mladinski center in slovito godbo, ki jo vabijo na proslave po vsej deželi.

Šenčur

Noč ima svojo moč

Skupina mladih iz Šenčurja je 25. oktobra 2003 že šestič zapored organizirala gala ples z naslovom Noč ima svojo moč. Dogodek je med mladimi ljubitelji plesa postal že tako priljubljen in poznan, da smo našli preko 200 obiskovalcev iz različnih slovenskih krajev. Prijetna družba, dobra plesna glasba, večerna gala

toaleta in ples ... vse to so asociacije na šenčurški, zdaj že tradicionalni, gala ples, ki ga mladi znamo preživeti tudi brez alkohola in cigaret. *Sabina Stopar*

KAKO SE RODI ANIMATOR?

piše Metod Ogorevc

Vprašanje je zelo preprosto in mnogi si ga zastavljajo. Mnogi se danes srečujejo z animatorji. Pojavljajo se na področjih rekreacije, ekonomije, socialnega življenja, pa tudi na področju duhovnosti.

Beseda animacija prihaja iz latinščine (anima-duša) in pomeni oživljanje, spodbujanje, navdušenje, živahnost. Animatorje srečujemo na župnijah pri oratorijih, v župnijskih, salezijanskih mladinskih centrih, pri širšem cerkvenem dogajanju. Ob tem sodobnem liku animatorja, ki dobiva svojo podobo na obzorju naše dobe, se mnogi sprašujejo: ali sem jaz lahko animator, kako se lahko vključim, kdo sploh je animator ... Odgovor bomo zastavili najprej zelo široko. Najprej se moram spoprijeti z vsem človeškim, da se lahko oprimem Boga in don Boska.

Ali sem torej tudi jaz lahko animator? Pritrdilni odgovor najdeš v svojem življenju. Če te življenje vznemirja in ga želiš aktivno uresničiti, potem si na pravi poti. Seveda je potrebno usmerjanje in dozorevanje. Toda prvi korak so vedno vprašanja, ki si jih zastavljaš: če so to le vprašanja o standardu, o užitku, o življenjski varnosti, o lagodnosti ..., potem je bolje, da odstopiš ali pa se stvari lotiš drugače. Začneš torej z vprašanjem, ki ne utihne, če si ga zastaviš resno. Če si torej postavljaš vprašanje, si na pravi poti!

Vprašanje, ki ne utihne

Naše življenje je polno vprašanj. Čutimo, kako se porajajo v notranjosti, takoj ko se spravimo k razmišljanju. Mnoga vprašanja so samo moja; druga si delimo s prijatelji, z njimi se pogovarjamo in poskušamo odgovorjati. Zgodi se celo, da pri odgovorih citiramo druge, kot da nekatere izrabljene fraze odgovorijo na to, kar nosimo v sebi.

Na mnoga vprašanja znamo odgovoriti. Bolj pa nas vznemirjajo tista vprašanja, na katera ne najdemo pravega odgovora. Ugotavljam lahko, da smo končno mi tisto veliko in zadnje vprašanje, ki ne najde odgovora.

Življenjska zgodba animatorja se začne ravno tu, pri vprašanju, ki ne dobi odgovora. Vsak si gotovo po svoje oblikuje to vprašanje, vsak mlad človek si ga po svoje zastavi: Bog, kdo si ti? In kdo sem jaz?

Problem torej ni v tem, ali Bog obstaja, ampak, kdo je Bog, kako vstopa v moje življenje in kaj bom počel z njim, ko najdem odgovor!

Vprašujem se: kdo si, Bog, ko poskušam vzeti v svoje roke svoje lastno življenje, ko se bojim za svoje sanje? In kdo sem jaz, ki sem sam sebi neznanka? Vprašujem se o svoji prihodnosti, o svojem upanju, o svojem

življenju. Vprašujem se, ko opazujem ljudi, ki izginjajo v nič zaradi človekove krivičnosti in zla. Na svoji koži sem odkril, da sta vprašanji: Bog, kdo si? in Kdo sem jaz? tesno povezani. Ne vem, katero se pojavi prej, vem pa, da ju ne moreš ločiti. Sprašujem se o skrivnosti Boga in o skrivnosti svojega bivanja. Nekeč stvari niso bile tako tesnobne: imeli so utopije in odprto upanje. Prerokov ni manjkalo, bilo je le vprašanje, kaj izbrati. Danes pa smo ostali brez temeljev, v vznemirljivi tišini smo zasidrani, dostikrat je to naše bivanje polno »niča«. »Tudi prerok in duhovnik tavata po deželi in ne razumeta«, kakor pravi prerok Jeremija (Jer 14,18).

Don Boskovo vabilo

Da ne bo vse skupaj obviselo v zraku, poiščimo enega od mogočih odgovorov. Poglejmo, kakšen predlog nam ponudi don Bosko. Iz njegove velike osebnosti in vzgojne zagnanosti bomo zajeli dobršen del odgovorov na zgornje vprašanje. In pomembno je to, da se prav iz kombinacije vprašanja in don Boskovega odgovora rodi animator za salezijansko duhovnost. Nekateri vidni projekti te duhovnosti so živi tudi v Sloveniji: oratorij, Salezijanski mladinski center, razni počitniški programi, srečanja otrok (Čarno jezero, Čarno morje, Čarna Mura), duhovne vaje za mlade, tečaji in usposabljanja (Uskovnica, Čeh, Želmlje...), srečanja otroških in

mladinskih zborov. Pri teh in še mnogih drugih dogajanjih se srečujemo z animatorjem, ki ga kali don Boskov duh.

Kaj torej nudi don Bosko?

Don Bosko je približal evangelij mladim sredi njihovega življenja. Mladi danes živijo v močni želji po življenju in sreči. Moramo jim pomagati odkriti ali približati evangelij kot "veselo oznanilo", ki omogoča in razvija življenje, ne da bi nas iz življenja izvlekel v razne duhovne inkubatorje, ki se tudi danes ponujajo. Verouk brez življenja ni nič: mladim je treba omogočiti "zakramentalizacijo" življenja (zakramenti, molitev, Cerkev ... morajo biti sredstva, prek katerih se v svojem življenju srečamo z Bogom). Zato moramo v življenju odkriti, da gre od krsta naprej ne le za vegetiranje, ampak za resničen poklic: svojo izkušnjo življenja in življenja (Jezus Kristus) posredujemo naprej, delimo z drugimi.

Ta poklic je sad duhovne rodovitnosti nekega življenja (mladi kot apostoli mladih, animatorji...). Vsa ta dinamika mora biti prežeta z življenjsko izkušnjo, kakor si jo je tudi don Bosko pridobil s svojim podarjanjem življenja mladim. Zato lahko rečemo, da gre za nadaljevanje božjega učlovečenja v zgodovini človeka: da sta si Bog in človek zopet blizu, da sta sposobna med seboj komunicirati. Zato ni več razloga, da bi se hotela med seboj izključevati kot dva tekmeča. ■

Don Boskova duhovnost

Duhovnost vsakdanjega

Vsakdanje življenje, ki ga navdihuje Jezus Kristus, je tisto področje, kjer moramo mladi prepoznavati dejavno Božjo navzočnost. V tem istem življenju se tudi uresničujemo.

Duhovnost veselja in optimizma

Vsakdanje življenje moramo živeti v veselju in optimizmu, ne da bi se zato odpovedali obveznostim in odgovornostim.

Duhovnost prijateljstva z Jezusom

Vsakdanje življenje je drugačno, odkar je Jezus vstal od smrti: daje nam razloge za upanje in nas uvaja v takšno polno življenje, življenje po vstajenju.

Cerkveno-skupnostna duhovnost

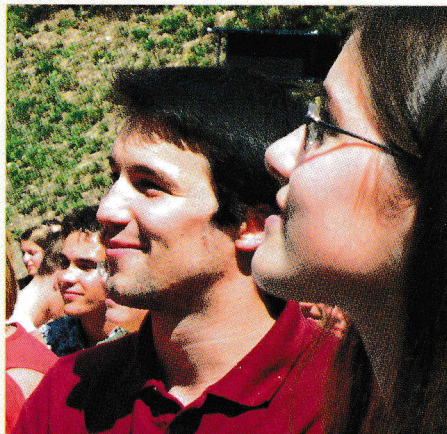
Vsakdanje življenje živimo v Cerкви, ki je naravno okolje za rast v veri po zakramentih. V cerkvi se srečujemo z Marijo, prvo vernico, ki gre pred nami, nas spreminja in navdihuje.

Duhovnost odgovornega služenja

Vsakdanje življenje je torej izročeno mladim v velikodušnem služenju drugim.

Če pomešaš vse te kombinacije v isto posodo življenja, potem se rodi animator.

Ker se bo ta stran v Salezijanskem vestniku pletla naprej, **te vabim k dialogu**. Gotovo se srečuješ z lepimi trenutki in doživetji, pa tudi z vprašanji in težavami, zato napiši **pismo**, postavi **vprašanje**, povej svoj **komentar** ... V dialogu bolj preprosto rešujemo vprašanja, ki se nam zastavljajo. Pošlji svoj prispevek na e-mail naslov ali pa na običajni poštni naslov, ki ju najdeš v Salezijanskem vestniku na strani 2.

Bl. Lavra Vicuña, rojena v Čilu 1891, vrstnica sv. Marije Goretti, je znala kot ona pričevati z življenjem za obrambo lastnega človeškega dostojanstva in svoje krščanske vere. Obe sta bili sposobni sprejeti izbiro, neverjetno za njuno starost, ter odbijati napade pokvarjenih moških, da sta ohranili nedotaknjeno telo in nedolžno dušo. *Gorettijevo* je ta zavrnitev stala življenja, Lavra pa je morala prestajati napade in nedopovedljiva ponižanja. Postali sta vzor, vreden posnemanja, zaradi ljubezni do popolnega žrtovanja samih sebe, ki je v Lavrinem primeru imelo za cilj spreobrnjenje matere. Življenjepiš te čilenske deklice namreč odkriva, da je dve leti pred smrtjo ponudila Gospodu svoje življenje za mamo. Da bi mati namreč preživljala svoji dve hčerki, je sprejela pogoj, da je živela z nekim posestnikom. Ko je bila Lavra stara šest let, je umrl oče. Družina je bila v veliki stiski, zato se je preselila v Junin de los Andes v Argentini, kjer so se pričele žalostne dogodivščine. Lavra in njena sestra sta imeli srečo, da sta nalleteli na hčere Marije Pomočnice in pri njih našli drugi dom, kjer sta mogli živeti vedro in mirno. V zavodu (1900–1904) je imela Lavra priložnost odkriti ljubezen do Jezusa in "življenje milosti". Neizmerna ljubezen do Boga jo je privedla k temu, da je kot grešno stanje ocenila materino zvezo in da se je ponudila Bogu v žrtev za njeno spreobrnjenje. Pred smrtjo je mami razodela svojo veliko skrivnost: darovala je vse svoje trpljenje in celó življenje, da bi za stalno zapustila tistega moža. Mama Mercedes ji je v solzah obljubila, da bo to storila. 22. januarja

dr. Pascual Chávez Villanueva
Sadovi preventivnega sistema

LAVRA in PAVLA

Letos bom v vsaki številki razmišljal o kakem odličnem sadu, ki je zrastel iz don Boskovega vzgojnega sistema.

je Lavra umrla v prepričanju, da je mamo privedla na pravo pot. Slabih šestdeset let kasneje se je v Neaplju 24. oktobra 1963 rodila **Pavla Adamo**, hčerka arhitektov Klavdija in Lucije. Oče je naredil načrte za cerkev sv. *Janeza Boska* v Tarantu, kjer živi družina Adamo. Prav v krogu te salezijanske ustanove je potekalo Pavlino življenje. Oče in mati sta salezijanska sodružnika in katehista in prav onadva sta pripravila svojo čudovito hčerko na srečanje z Jezusom. Že od malega je kazala veliko občutljivost in nadarjenost. Pri devetih letih je začela pisati skrivnen dnevnik, v katerega je zapisala stavek, ki nam odpira notranje obzorje te deklice: *«Če veruješ v Boga, imaš svet v rokah.»* Ne-

kateri dvomijo, da bi pri teh letih kdo mogel postati svet, mi pa smo prepričani, da se velike izbire pričenjajo prav v tej življenjski dobi: v dobi cvetnih popkov. Tako je menil tudi don Bosko. Prav v tem je preventivnost. Tiste, ki so jo poznali, je osvojila njena sproščenost, njena ljubezen do življenja in do vsega lepega. Bila je *izredno* normalno deklica, s svojimi radostmi in svojimi križi, s svojimi sanjami in svojimi razočaranji. Pavla je privlačen zgled za svetost sredi vsakdanjega življenja: doma, v cerkvi, v šoli, s prijatelji. Razumela je, da je življenje milost in ga je treba živeti kot milost. Govorila je: *«Če je Bog izvir vseh stvari, nas lahko samo on zares osreči!»* Umrla je 28. junija 1978, stara petnajst let, zaradi virusnega hepatitisa. V njeni sobici je bil don Boskov življenjepiš: iz njega je vsak večer prebrala nekaj strani. Kdo je torej Pavla? Današnje deklice, z današnjo svetostjo, ki je spolnjevala dolžnosti do Boga in do drugih, se vedro, toda zavestno darovala, ter imela rada svoje starše. Ni delala čudežev ne junaških dejanj, toda do dna je spolnjevala svoje dolžnosti, iz ljubezni in z ljubeznijo. ■

"TISTIM, KI LJUBIJO OTROKE IN PRIHODNOST CERKVE"

Dragi molivci in molivke za duhovne poklice!

Ob izteku civilnega leta se oziramo nazaj v leto, ki je za nami in načrtujemo leto, ki ga začenjamo.

Za vse lepo, dobro in plemenito, kar smo sprejeli in doživeli, se Bogu in bližnjemu iskreno zahvaljujemo. Zahvaljujemo se Bogu za mnoge duhovne in telesne dobrine. Zahvaljujemo se Bogu za dar novih duhovniških in redovniških poklicev, in hvala tudi vam, dragi molivci, za vaš delež pri tem daru. Res je, da duhovnih poklicev in novomašnikov ni bilo toliko, kolikor si jih želimo in potrebujemo. To dejstvo naj bo za vse nas izziv, da v prihodnje naredimo še kaj več na tem področju.

Meseca septembra smo v Cerkvi na Slovenskem začeli pastoralno leto, ki je posvečeno duhov-

nim poklicem. Dobro se zavedamo, da je znotraj celotne pastoralne ena naših skupnih poglobljenih nalog skrb in pomoč mladim, da pridejo do pravilne poklicne izbire. Iščimo nove pobude, ki bi lahko bile v pomoč mladim, ki iščejo pot v življenje, druge, ki pomagajo staršem, ki spremljajo svoje otroke pri življenjskih odločitvah, spet druge, ki so namenjene molivcem za duhovne poklice ali celotnemu vernemu občestvu. Na ta način se povečuje zavest soodgovornosti za duhovne poklice pri vseh ljudeh dobre volje.

Pri tem ozaveščanju nam lahko pomagata tudi dve knjižici, ki sta izšli v slovenskem prevodu. Knjižica kardinala Martinija "Tistim, ki ljubijo svoje otroke in prihodnost Cerkve" je namenjena predvsem staršem in vzgojiteljem, "Pismo švicarskih škofov vernikom o njihovi soodgovornosti pri skrbi za duhovne poklice" pa je namenjeno vsemu Božjemu ljudstvu. Knjižici lahko dobite v knjigarnah z versko vsebino ali jih naročite prek župnijskega urada.

Molivci za duhovne poklice bomo še naprej v veri in zaupanju v Božjo Previdnost nadaljevali z vsakdanjo molitvijo in ustvarjali primerno ozračje v okolju, v katerem živimo, da se duhovni poklic lahko rodi, zori in dozori v zvestobi Božjemu klicu.

Zato vas, dragi molivci, vabim, da vztrajate v molitvi. Povabimo v molitvene skupine še druge, tudi mlade, saj morajo mladi sami sodelovati, ko gre za usodo njihovega poklica. Žal je večina moli-

foto: J. Zindaršič

tvenih srečanj brez navzočnosti mladih. Prisiliti se jih ne more. Ko starejši molimo za mlade in imamo večkrat občutek neuspešnosti, ne obupajmo. Pomembno je tudi to, da mladi, čeprav v molitvi aktivno ne sodelujejo, le čutijo, da jih imamo radi, da niso sami, da zanje molimo. To čutenje mladih je spodbudilo že marsikatero fanta in dekle, da je začel bolj resno razmišljati o možnosti izbire duhovnega poklica. Zato, pogum. Pri Bogu je vse mogoče!

Dragi, vsem, ki boste brali te vrstice, zlasti še bolnim in trpečim, želim, na priprošnjo Marije Pomocnice, obilo Božjega blagoslova v novem letu. ■

Ivan Turk
VODITELJ MOLIVCEV

MOLITVENI NAMENI

◆ JANUAR

"Prosimo torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev" (Mt 9, 37–38)

Za družine, da bi z ljubeznijo sprejemale nova življenja.

◆ FEBRUAR

"Prosimo torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev" (Mt 9, 37–38)

Da spočeti otroci ne bi umirali nasilne smrti, preden se rodijo.

◆ MAREC

"Prosimo torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev" (Mt 9, 37–38)

Za starše in vzgojitelje, da bi vzgajali mladi rod v duhu Jezusovega evangelija.

12. junija letos bo minilo 50 let, od kar je bil za svetnika razglašen Dominik Savio, don Boskov gojenec. V Oratoriju v Turinu je pri don Bosku preživel samo 28 mesecev (od 29. oktobra 1854 do 1. marca 1857), vendar dovolj, da ga je sveti vzgojitelj spopolnil do zavidljivih višin krščanske svetosti. Zato je vrhovni predstojnik salezijancev Pascual Chávez leto 2004 razglasil za leto salezijanske svetosti. Tako naj bi tudi mi vstopili v don Boskovo šolo svetosti in se učili od njega in od njegovega svetega fanta Dominika Savia.

DON BOSKOVI FANTJE NAJLEPŠA UMETNINA

piše prof. Tone Ciglar

Mnogi ob don Bosku najprej pomislimo na dvorišče, kjer se z mladimi podi za žogo ali sodeluje v drugih igrah, kako z vseh strani odmeva bučno veselje; ali tudi na to, kako je organiziral šole, gradil cerkve, skrbel za mlade zapornike in izkoriščane fante delavce; ali kako piše mnoge knjige in pošilja misijonarje v Ameriko ... Vendar so don Boskovo največje delo in najlepša umetnina sveti fantje, ki jih je vzgojil, med katerimi izstopa Dominik Savio.

Vse drugo, kar je počel, je don Bosku služilo kot vzgojno sredstvo, saj je zelo jasno postavil cilj svojega prizadevanja: da bi fantje postali pošteni državljani in dobri kristjani. Končni domet krščanskega življenja pa je zveličanje, odrešenje, kar zagotovo dosežemo, če postanemo sveti. "Daj mi duše, drugo vzemi!" To je bila gonilna sila vsega don Boskovega prizadevanja. "Vse bi dal, da bi

pridobil srca fantov in bi jih daroval Gospodu," je rad ponavljal. To ga je gnalo v vse dejavnosti do izčrpanosti.

Don Boskovi zlati fantje

Kot katoliški duhovnik je za vzgojni cilj postavil svetost; svoj vzgojni sistem pa tako zasnoval, da vzgajanci ta cilj zagotovo tudi dosežejo. Zato se je zelo trudil, da bi pri vzgoji uspel. Hotel je pokazati in dokazati, da je ustvaril učinkovit sistem za mlade, da jih je zmožen popeljati na pot krščanske popolnosti. In Bog mu je šel naproti, poslal mu je ustrezen "material", iz katerega je uspel narediti čudovite mojstrovine mladih življenj. Med temi so izstopali trije, ki so se drug za drugim zvrstili v Oratoriju v desetletju od 1854 do 1864, zato to desetletje lahko imenujemo zlato dobo don Boskove vzgoje. Kot prvi je prišel k don Bosku Dominik Savio (1854–1857),

sledil mu je Mihec Magone (1857–1860), končno še Franček Besucco (1863–1864).

O njih je don Bosko napisal življenjepise, da bi jih svojim fantom postavil za zgled in v posnemanje in bi tako ustvaril ustrezno duhovno ozračje za doseganje visokih ciljev svetosti tudi za druge fante. Slovenci smo imeli srečo, da smo se prav po teh življenjepisih najprej srečali z don Boskom. Luka Jeran je izdal prevode življenjepisov, in sicer Magonejevega 1868, Savieva pa 1870. Letos bodo v knjigi Trilogija svetih fantov izšli vsi trije življenjepisi. Tako bomo lahko dobili neposreden vpogled v zorenje mladih fantov v mladostne vzornike in v to, kaj je zmožna narediti dobra družinska vzgoja, goreč dušni pastir in svet vzgojitelj.

Priročnik za mlade

Don Bosko je vedno vedel, kaj hoče doseči, pa tudi kako, nič-

sar ni prepustil naključju. Skrbno je načrtoval program, v katerem bi zajel vse mlade, ne samo fante v svojem Oratoriju. Tako je že leta 1847 izšla prva izdaja priročnika za krščansko življenje mladih v svetu. V uvodu je don Bosko zapisal: "Namen te knjižice je namreč: navaditi vas služiti Bogu in biti vesel. Ako začnemo čednostno živeti v mladosti, bomo krepotni tudi v nadaljnjem življenju. Podajam vam kratek in lahek način življenja: kratek način, a vendar zadostuje, da boste, če se po njem ravnate, v tolažbo staršem, v čast domovini ter postanete dobri državljani tu na zemlji, po smrti pa dediči nebes." Mladi so sprejeli priročnik za svojega, saj so si naklade sledile druga drugi, tudi po nekaj na leto; tako leta 1884 že stota, s katero je bilo v skupni nakladi natisnjenih že šest milijonov izvodov. Koliko mladih je ob njih krščansko zrelo, si lahko samo predstavljamo.

ostati zvest v hoji za Jezusom Kristusom, zakaj ne bi mogel tega tudi jaz?" Seveda, zakaj ne bi mogel jaz? Mi, ki nam je dobro nakazana pot, ki nam je na razpolago zadosti ustreznih sredstev. Morda nam manjka samo eno: takega cilja si nismo postavili in se ne zanj dokončno odločili.

Z enako mislijo don Bosko tudi sklene Dominikov življenjepis:

"Sedaj, moj dragi bralec, ker si že z dobro voljo bral, kar je bilo napisanega o tem krepotnem mladeniču, bi rad, da prideš z menoj do sklepa, ki utegne koristiti meni, tebi in vsem tistim, ki bodo brali to knjižico. Rad bi, da odločno posnemamo mladega Savia v tistih krepotih, ki se ujemajo z našim stanom."

V sodelovanju z mladimi

"Nisem tukaj, da bi služil denar, da bi si ustvaril ime, da bi se hvalil z vašim številom; tu sem zato, da bi vam storil kaj dobrega. Vedite, da vse, kar sem, sem za vas, podnevi in ponoči, zjutraj in zvečer, vsak trenutek. Nimam drugega namena, kot poskrbeti za vaš moralni, umski in telesni napredek. Da bi pri tem uspel, potrebujem vašo pomoč." Tako don Bosko o svojem prizadevanju, nam velja kot spodbuda za posnemanje. ■

V fantih prebuditi Dominika

Don Bosko verjame, da je v vsakem fantu jedro dobrega, ki se ob ustrezni vzgoji lahko razvije v najlepše kreposti. Vzgojiteljeva naloga je, da to jedro najde, ga nagovori, neguje in nenehno spodbuja. Vzgojitelj je prav v tem vzgojitelj, da mlade spozna in jim nameni najboljši program, po katerem bodo razvili svoje sposobnosti, tudi duhovno bogastvo. Takole je zapisal v uvodu življenjepisa o Dominiku Saviu: "Recite v svojem srcu, kakor je govoril sv. Avguštin: 'Če so zmogli oni, zakaj ne bi jaz?' Če je eden mojih tovarišev, iste starosti, na istem kraju, izpostavljen enakim in morda še večjim nevarnostim, vendarle našel čas in način, kako

V PREMISLEK

Nekoliko se zamislimo in se vprašajmo: Kaj danes mi od mladih zahtevamo in kaj jim dajemo? V kakšen svet uvajamo mlade? Morda sklenimo z nekaj ugotovitvami in napotki za ravnanje:

- Mladi zmorejo zelo veliko, če so le postavljeni pred zahtevne naloge in velike cilje in to od njih zahtevamo.
- Vzgoja se nikakor ne sme odpovedati visokim ciljem krščanske svetosti.
- Zgledno življenje je nekaj, kar mora postati samoumevno v vsem našem ravnanju.
- V vzgoji moramo imeti dobre programe, ki omogočajo razvoj pozitivnih sil mladostnikov.
- Nad mladimi je bolje manj tožiti, več pa jim dajati v posnemanje in spodbujati njihove energije.
- Zavedati se pomena vzgoje in dejstva, da nas od dolžnosti vzgoje mladih ne oprošča nič in nihče.
- Podpirati vsa prizadevanja, ki služijo dobri vzgoji mladih, kar pomeni sodelovanje vseh, ki mlade vzgajajo.
- Bodimo prepričani, da je dobra verska vzgoja ustrezen pripomoček za vsestransko rast mladega človeka.

MARIJA, BOŽJA MATI

1. januar

piše s. Marija Žibert hmp

Praznik Matere Božje, 1. januarja, sodi med najstarejše Marijine praznike. Marija je najtesneje povezana tako s skrivnostjo Božjega učlovečenja kakor tudi s skrivnostjo človeškega odrešenja. Po njej se je zgodila tista čudovita »zamena«, o kateri zgovorno pišejo stari cerkveni očetje: Božji Sin je postal človek, da bi mi postali Božji otroci.

Ker je Marija mati Božjega Sina, ima z njim tudi edinstveno povezavo. Ona je urešničila najpopolnejšo možno povezavo med človekom in Bogom. Marija da Drugi Božji Osebi »možnost« obstojati v človeški obliki, zato se sam Božji Sin obrača nanjo z besedo: »Mama!«, Marija pa nagovarja Božjega Sina z: »Moj sin!«

Marija - Brezmadežna

Zaradi vzvišene in edinstvene naloge, ki jo je imela v zgodovini odrešenja, je bila Marija – edina v zgodovini človeštva – spočeta brez greha in zato tudi obvarovana vseh njegovih posledic. Že preprosta človeška

logika nam potrdi, da ni mogoče, da bi bilo bitje, ki je bilo izbrano za tako edinstveno sodelovanje v zgodovini odrešenja, na kakršenkoli način, in četudi za en sam trenutek, prizadeto od greha.

Tempelj Svetega Duha

Na poseben in izreden način je Marija tempelj Svetega Duha, tako polna milosti, da se more v njej učlovečiti Druga Božja Oseba. Vendar pa »biti tempelj Svetega Duha« ni izključno Marijin privilegij. Tudi vsak izmed nas, četudi nosimo v sebi posledice izvirnega greha in osebnih grehov, je lahko v večji ali manjši meri tempelj Svetega Duha, kadar je v Božji milosti.

Sporočilo praznika v Božji besedi

Drugo berilo na praznik Marije Božje Matere je iz pisma apostola Pavla Galačanom: »*Ko pa je nastopila polnost časa, je Bog poslal svojega Sina, rojenega iz žene*« (Gal 4, 4). Sv. Pavel ne pove imena žene, o kateri govori, vendar vemo, da je to Marija.

Evangelij je na praznik Marije Božje Matere isti kot pri jutranji sv. maši na praznik Jezusovega rojstva: pastirji prihitijo počastiti Božje Dete. Marija je ob tem dogodku kot živa monštranca, ki radostna kaže na svojega Sina. Evangelij nas povabi, da kot pastirji, počastimo Novorojenega.

Marija - na pragu novega leta

Na pragu novega leta nas Marija sprejema in nas vabi, naj se pod njenim vodstvom in varstvom prepustimo ljubečim rokam neskončno modre Božje previdnosti. Za nas se bo pravkar začeto leto gotovo najbolje izteklo, če se kakor ona svobodno in zaupljivo podredimo Božjim sklepom glede vsega, kar nas čaka. ■

PONIŽNOST premaguje

NAPUH

piše dr. Peter Štumpf

Napuh je začetek vseh grehov, saj hudi duh, ki ga je prvi storil, ni hotel vztrajati v resnici, ker je lažnik in oče laži (prim. Jn 8, 44). Hudi duh namreč misli o sebi vse kaj drugega, kot pa to, kar v resnici je. Čeprav ga je Bog ustvaril kot dobrega angela, je v svoji svobodi zavrnil Božjo ljubezen in hotel biti kakor Bog. Zato Boga sovraži. Sovraštvo in nevoščljivost sta torej posledica napuha. Če je dobri angel zaradi napuha padel in postal hudi duh, pomeni, da moramo biti tudi ljudje zelo budni pred nevarnostjo tega greha.

Napuh v človeku

Tudi človeku napuh zamegli razum, saj ima o sebi lažne prestave. Človek napuha se tako predstavi kot ošaben, ko ima pretirano dobro mnenje o sebi in kaže prezir, zaničevanje do drugih. Napuh prej nasprotuje ljubezni kakor pa veri. Ljudje napuha so lahko sposobni sovraštva in nevoščljivosti do bližnjih, hkrati pa moliti in častiti Boga. Jezus je to nakazal v priliki, v kateri primerja farizeja, ki je v templju molil in si mislil dobro o sebi, s cestinarjem, ki je stal zadaj in še oči ni upal povzdigniti. Jezus je farizeje obsodil, ker so svoj napuh vnašali v versko prakso in tako bili mnogim v pohujšanje in celo v breme. Farizeji so hoteli biti dostojanstveni, bili pa so ošabni. Niso dojeli, da tisti, ki ne ljubijo, tudi prav ne veruje.

Ošabnost ali dostojanstvo?

Opažam, da mnogi pogosto ne znajo ločiti med napuhom in dostojanstvom. V javnosti, predvsem v medijih, se večkrat pojavijo negativne sodbe o nekaterih znanih osebah, ki imajo dolžnost javne službe. Mediji predstavijo njihovo etično ali pa še zraven versko držo ter ravnanje kot zgolj

sredstvo za doseganje političnih oziroma verskih ciljev. Nek lokalni radio si je predlanskim pred božičem privoščil nemoralni spodrseljaj. Izvedel je anketo o »pujsu leta v Sloveniji«. Ta nečastni naslov so poslušalci prisodili zelo uglednemu človeku, ki v duhu krščanskega etosa ljudi opozarja na nepravilnosti in krivice v družbi. Hkrati pa jih vabi h krščanskemu ponosu in evangelijskemu veselju. Mediji so to prikazali kot napuh, zavedli ljudi in tej osebi uspeli oblatiti dostojanstvo.

Božja ponižnost

Samo ponižnost lahko premaguje napuh, ker sedi na tako visokem prestolu kreposti, da se napuh ne more nanj povzpeti. V božični noči smo obhajali skrivnost učlovečenja. Bog se je ponižal in postal človek, da bi mi postali Božji otroci. Božja ponižnost je prvi pogoj za naše odrešenje. Do konca sveta se bo Bog poniževal in se na naših oltarjih daroval pod podobno kruha in vina, da bi mi dosegli slavo nebes. Ta ponižnost je potrebna za premagovanje napuha hudega duha v svetu in tudi v posameznikih. Ponižnost usmerja človekovega duha k Bogu, napuh pa ga tišči v ta svet.

Dominik Savio

Ko je sv. Dominik Savio 8. aprila 1849 pristopil k sv. obhajilu, ljudje tega niso odobraval, saj je bil star komaj sedem let. Znani so njegovi štirje sklepi ob tem dogodku: *spovedoval se bom zelo pogosto in prejel sveto obhajilo vsakokrat, ko mi bo spovednik to dovolil;*

posvečeval bom praznične dneve; moja prijatelja bosta Jezus in Marija; rajši umreti kakor grešiti.

Ti sklepi so bili njegov program za svetost in so pri ljudeh kmalu razblinili vse dvome o njegovi pripravljenosti za prejem prvega sv. obhajila. Dominik je s pomočjo vzgojitelja sv. Janeza Boska dosledno izvrševal sklepe, in tako ostal ponižen in zato tudi svet. Njegovi sklepi so nam dobrodošla pomoč, da se lahko povzpemo visoko na prestol ponižnosti ter se obvarujemo pred napuhom. ■

foto: J. Zandavšič

Skavti na Obali

Razgibana dejavnost skavtov v župnijah Ankaran in Škofije

Tudi v letošnji božič je na svojstven način posijal plamen, zaneten v votlini Jezusovega rojstva v daljnem Betlehemu. Ta plamen je nato, kot že vrsto let doslej, prek avstrijske metropole po skavtih prišel tudi v našo domovino, kjer so ga raznašalci prižgali skoraj v vseh župnijskih cerkvah, celo po nekaterih državnih ustanovah in nenazadnje v marsikaterem slovenskem domu.

Prav to raznašanje betlehemskega plamena je navrglo misel, da bi v Salezijanskem vestniku predstavili delo skavtov v dveh salezijanskih župnijah, v Ankaranu in na Škofijah.

V župniji Škofije so si skavti letos zadali nalogo, da ne bodo lučke miru prinesli samo v župnijsko cerkev in v cerkve nekaterih okoliških župnij, pač pa v vsak dom na področju svoje župnije. Čeprav želja, da bi vsaka družina prižgala svoje ognjišče ob betlehemskega plamenu ni bila povsem uresničljiva, so skavti vendarle v mnoge domove uspeli ponesti ta plamen miru. Raznašanje betlehemske luči je tako na poseben način pripomoglo k uresničevanju želje po povezanju, za kar si župnija pod geslom "Bog daj srečo, sosed" prizadeva vse leto.

Tudi skavti iz župnije Ankaran so bili pri letošnjem razdeljevanju plamena iz votline Kristusovega rojstva zelo dejavni. Na poseben način so bili njihovega obiska veseli bolniki v bolnišnici Valdoltra, plamen pa je iz skavtskih rok z veseljem sprejel tudi koprski škof. Vsem pa, ki jim je vrednota miru pri srcu, so skavti na tradicionalni prireditvi na trgu v Ankaranu pod večer četrte adventne nedelje delili ta plamen, ki po mnogih krajih

sveta sestavlja milijone plamenov v plamenico želje po miru, sreči in slogi med vsemi narodi.

Skavtstvo - način življenja

Biti skavt z lučko miru iz Betlehema v roki je lepo. Vendar je to samo enkrat na leto. Ustanovitelj skavtov, Baden Powell, pa je hotel, da skavtstvo postane na-

pripoveduje skavtska voditeljica na Škofijah, Nataša, "smo se odločili za skavte, za skavtski način. Gre za program vzgoje, ki je jasno začrtan in ločen na starostna obdobja. Poleg tega pa v skavtskem ritmu ni kakega vmesnega, 'praznega' časa, saj program teče celo leto."

"Z druge strani pa je zelo pomembno, da otroci in mladostniki svoj prosti čas preživijo na dejaven način," dodaja voditeljica stega, Martina iz Ankarana. "S tem, ko se otroci dejavno vključujejo v skavtsko skupino, je njihov čas zapolnjen in ni tolikšne bojazni, da bi se izgubljali v praznem životarjenju pred televizorjem ali pred zaslonom z računalniškimi igravicami."

Tudi za voditelje skavtov je služenje v skavtskih skupinah poseben izziv. Za svoje delo ne prejemajo nikakršne materialne nagrade, pač pa na prostovoljni osnovi darujejo svoj čas in sposobnosti v prid novim generacijam skavtskih nadebudnežev.

Podari luč ...

čin življenja. "Ko smo se v župniji Škofije odločali, na kakšen način bi otroke in mlade vključili v kako skupino ter jim na ta način dali mesto v župniji in jih z vzgojo pripravljali na življenje,"

Skavtska piramida ...

Starši mladih skavtov pa se v program, v katerega so vključeni njihovi otroci, ne vključujejo samo prek sestankov, pač pa gredo z njimi kdaj skupaj na piknik ali na kakšen pohod.

"Vedno pripravljen"

Uniforma, ki jo skavti oblačijo, utrjuje čut pripadnosti in je zunanji izraz zaveze služenja ljudem in Bogu, kar je izraženo v njihovem geslu "Vedno pripravljen." Njihovi voditelji jih vzgajajo za vrednote, kot so npr. odgovornost, sprejemanje drugih, vestnost. Mlajši, "volčiči in volkulje" (do 10 let) to najboljše razumejo prek posebej pripravljenih iger, s starejšimi, "izvidniki in vodnicami" (do 15 let), pa je potrebno biti še bolj iznajdljiv in jim razumevanje pomembnih reči prikazati ne le z besedami, pač pa s kakimi dejavnostmi. Prav v ta namen imajo npr. en dan na taboru rezerviran za služenje. Z ljudmi okoli svojega šotorišča se dogovorijo za kakšno delo, npr. spravilo sena, čiščenje ali kaj podobnega. "Ko smo bili lani na polet-

nem taboru na Blokah," se spominja voditelj **Branko** iz Škofij, "nam ljudje kar niso hoteli dati dela, češ, saj ste prišli na počitnice. Zelo pomembno je, da otroci in mladi spoznajo tudi razsežnost fizičnega dela," skoraj v en glas zatrjujejo sogovorniki, sami preizkušeni skavti. "Pa še to se ne sme pozabiti," dodaja Nataša, "da gredo na tabor le tisti, ki so skozi vse leto v skupini dejavno sodelovali. Tabor, tako zimski kot poletni, je nagrada in je nekakšna krona celoletnega prizadevanja." In vredno

Ob tabornem ognju

Obisk pri škofih

je truda, saj gredo vsako leto na drug konec Slovenije in tako spoznavajo nove kraje, ljudi in njihove navade.

Skavti v župniji

Ob vseh razgibanih dejavnostih skavtskega življa je potrebno izpostaviti, da so skavti, čeprav

imajo jasno opredeljeno svojo strukturo, nekoliko po ustroju vojaške, vključeni tudi v življenje svoje župnijske skupnosti. Tako v Ankaranu kot na Škofijah je to opaziti. Sodelujejo pri bogoslužju, velikokrat tudi sami pripravijo kakšne mašne dele ali oblikujejo celotno sveto mašo, mnogi od njih pa pripadajo tudi drugim skupinam v svoji župniji. "Skavti imamo veliko srečo, da sta oba župnika, Vinko in Jože, odprta za delo s skavti. Oba povabimo k skupnemu načrtovanju tako letnih programov kakor tudi posameznih taborov. Glede na naš vzgojni potek potem pripravita katehezo in duhovno vzgojo," zaokrožuje pogovor o skavtih v župniji voditeljica stega Martina.

Mnogo besed o delu skavtov v Ankaranu in na Škofijah bi se še želelo ugnezdit na teh straneh, a za vse, žal, ni prostora: O tem, kako skavti sodelujejo tudi na lokalni (civilni) ravni, kako so povezani s šolo, kako pišejo za kake časopise in o tem, kako se starejši, voditelji, vključujejo v taborno šolo ... Ob koncu vsega se utrne misel, da je skavtstvo, vzeto dosledno in zares, prav gotovo ena od poti, ki življenje napravi bolj izpolnjeno in ga oplemeniti. ■

S skavti Martino, Natašo in Brankom pripravil M. Lamovšek

*“Kdor se torej poniža kot ta otrok,
bo največji v nebeškem kraljestvu.” (Mt 18,4)*

foto J. Žnidaršič

Hvala

Gospod, tako prijazno mi govoriš, naj dajem od tega, kar sem, od tega, kar imam, saj je vse to - kot tudi jaz - tvoje. To si mi dal, mene si dal, da rastem v življenju za druge. In tako diham, a včasih nočem, ker sem utrujen od tega, da se ves dam in da me zame ni, da bi se kar kregal s teboj ... Zagledam te na križu. Tvoje dajanje ... Pomislim na tvoje vstajenje in tvoje učence, pomislim na nebesa in kar bo zame tam in kaj vse je zame že tu ... Vsako sekundo bi ti moral reči HVALA ... In grem, pohitim, da ne bom pozen, saj je čas, da dam svojo srečo naprej in se v njej srečam s teboj.

Kristina

Dajajte in se vam bo dalo!

Začel se je nov šolski dan in otroci so se razbežali povsod.

Nekaj jih je stalo na trati in iskalo prijatelje, nekaj pa jih je stalo pri vhodu v šolo in so se veselo pogovarjali.

Tako kot je Gospod zbral okoli sebe učence in jim razlomil kruh, tako se ti otroci s sladkarijami obdarujejo.

Gospod, pomagaj nam, da bi se večkrat spomnili na druge, vsaj z majhno pozornostjo, in da bi se mogli kdaj zadržati in namesto sladkarije raje dati kakšen tolar za otroke, ki nimajo ničesar.

Branka

Ustavi se ob sliki, premišluj, kaj ti govori. Potem zapiši molitev ali pesem ali razmišljanje in to do 15. februarja pošlji na naslov Salezijskega vestnika (gl. str. 2).

Dajajte in se vam bo dalo!
(Lk 6,38)

Ko si srečen

Ko si srečen, deli to srečo še z drugimi.

Ko si vesel, razveseli žalostne.

Ko kdo potrebuje tvojo pomoč, mu pomagaj.

Ko vidiš koga, ki je osamljen, bodi z njim.

Ko kdo ob tebi joče, ga potolaži.

Anita

Darežljivost

Živimo v dobi blagostanja, ko je po naših trgovinah brez števila dobrot in lahko bi rekli, da otrokom današnje generacije ničesar ne manjka - ali pač. Ne ve se več, kaj je najboljšje, kaj bi še imeli. Ve pa se tudi, da okrog nas in v tretjem svetu živi še veliko družin, ki nimajo za preživetje. Darujmo po svojih zmoglostih in tudi otroke naučimo darežljivosti in skromnosti. Saj, kar daruješ zjutraj, je zvečer dvakrat vrnjeno. Darežljivost in skromnost je lepa čednost.

Cilka

Društvo Salezijanski
mladinski center Maribor in
Radio Ognjišče
objavljata

RAZPIS za

RITEM DUHA

2004

3. festival krščanske duhovne ritmične glasbe

Povzetek razpisnih pogojev:

Na natečaju lahko sodelujejo državljani Republike Slovenije ter Slovenci iz zamejstva in izseljenstva.

Besedila pesmi morajo biti v slovenskem jeziku in s krščansko duhovno vsebino.

Skladba je lahko dolga največ 4 minute.

Izvajalci lahko sodelujejo samo z eno skladbo, avtorji največ z dvema.

Na odru lahko nastopi največ 11 izvajalcev, vsi izvajalci morajo do festivala dopolniti najmanj 16 let.

Prijava na natečaj mora vsebovati pod šifro: 3 izvode besedila z nadpisanimi harmonijami ter demo ali končni posnetek (izključno na CD).

Strokovno komisijo, ki bo ocenjevala prispevke, imenuje organizacijski odbor festivala. Njeno delo ni javno, rezultati so brez obrazložitve dokončni.

V predizboru bo izbranih 12 skladb, ki bodo predstavljene na festivalu.

Organizatorja bosta v dogovoru z založbo Salve izdala promocijski fonogram festivala Ritem Duha.

Končni posnetek bodo morali avtorji izbranih skladb dostaviti do 15. maja 2004.

Festival bo potekal jeseni 2004. Točen datum in kraj prireditve bosta objavljena kasneje.

Prispevke pošljite do 28. 2. 2004 na naslov:

**Društvo SMC Maribor - Festival
Dragonijeva 6
2103 Maribor**

Prijavljeni avtorji in izvajalci bodo o izboru skladb obveščeni na navedeni naslov do 15. marca 2004.

Matjaž Knez - za Društvo SMC Maribor
Franci Trstenjak - za Radio Ognjišče

Natančne razpisne pogoje lahko najdete na uradni spletni strani festivala: <http://festival.ognjisce.si>
Dodatna pojasnila in informacije dobite na elektronskem naslovu: festival@ognjisce.si

družina MEDIC IDRIJA

Ati Franci je po poklicu dipl. strojni inženir in je zaposlen v Sp. Idriji, mami Barbara je profesorica leposlovja, stenografije in strojepisja – sicer pa je že po prvem otroku ostala doma. Štirinajstletna Barbara hodi v 8. razred in igra el. orgle, skoraj trinajstletna Nadia v 7. razred (igra kitaro), enajstletni Franci v 5. razred (igra rog), sledita pa jim še petletni Ivan in triletna Marjanca. Najmlajša je bila stara pol leta, ko so se junija 2001 naselili na Vrhniki v najemniškem stanovanju.

IZ ARGENTINE

V SLOVENIJO

Pustiti vse: domači kraj, domačo hišo, sorodnike, sosede in prijatelje, službo in šolo ... ter oditi v povsem nov svet, novo okolje, med neznane ljudi. Kot Abraham v Svetem pismu. Med približno 300 argentinskih Slovinci, ki so v zadnjih desetih letih, od slovenske osamosvojitve naprej, prišli v Slovenijo in tukaj našli svoj novi dom, je tudi sedemčlanska družina Medic iz Idrije.

Zakaj ste se sploh preselili iz Argentine v Slovenijo?

Franci: Oba sva otroke slovenskih staršev. In že od malega smo si govorili, da se bomo enkrat preselili v Slovenijo. Čas osamosvojitve Slovenije je ta hrepenenje še okrepil. Toda tedaj sva imela majhne otroke, tudi kakega nisva imela in se zato še ni zdel primeren čas. Po nekaj letih pa sem l. 2000 najprej prišel malo pogledat v Slovenijo in se pozanimal za kakšno službo. Februarja 2001 sem prišel drugič in se zaposlil v Rotomatiki v Sp. Idriji, ob tem pa iskal možnost za naselitev cele družine.

Barbara: Otroci so hitro odraščali in rekla sva si: ne odlašajva več, prav je, da bodo otroci v Sloveniji pripravljeni na srednjo šolo ... Najprej smo prišli na Vrhniko in stanovali kot najemniki. Ves čas pa smo iskali kakšno možnost, kjer bi lahko kupili hišo in se tam bolj za stalno naselili. In kmalu se je pokazala možnost prav v Idriji. Prodali smo hišo v Argentini in se 1. julija 2002 preselili v Idrijo. Otroci so se temu kar močno upirali: že po enem letu spet selitev! Zelo hitro so se namreč vživeli v novo okolje in se po slabem letu že močno navezali na Vrhniko.

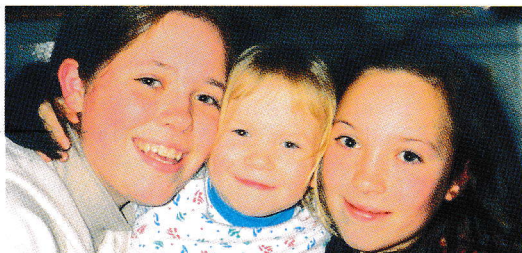
● **In kaj pravijo na to tisti, s katerimi se srečujeta zdaj: v službi, šoli, sosedje ...? Kako so vas sprejeli, kako ste se vživeli v novo okolje?**

Barbara: Nekaterim kar ni jasno, kako je mogoče, da smo se preselili, ko smo vendar kar velika

družina in to potegne za seboj veliko različnih stvari. Spet nekateri mislijo, da smo po nekaj letih spet prišli nazaj v Slovenijo ..., kot da bi bila oba z možem tukaj rojena, se potem za nekaj let preselila v Argentino, pa se spet vrnila.

Franci: Res je, da se je konec devetdesetih v Argentini začelo bolj krizno obdobje – na gospodarskem in socialnem področju; toda to ni bil odločujoč dejavnik za našo selitev: od nekaj je bilo v nama to hrepenenje – preseliva se v domovino najinih staršev!

Barbara: 40 let nekega življenja v drugem okolju, med sošolci, prijatelji, domačimi pusti nek pečat. Jasno, da to malo pogre-

šam, vsaj jaz. Otroci pa ne preveč. Večji sicer kdaj rečejo, da bi šli v Argentino na obisk, sicer pa so tu zadovoljni. Tudi šola jim je bolj všeč kot v Argentini.

Franci: V službi so me kar dobro sprejeli, s sodelavci se tudi dobro razumem. Je pa res, da se je treba znati vedno znova v vsakem okolju malo prilagajati. Ukvarjam se predvsem z organizacijo dela. Se pa še vedno veliko učim. Zadovoljen sem, vesel in hvaležen tolikim dobrim ljudem, ki so nam omogočili, da smo se tako hitro in dobro vključili v novo okolje: da sem dobil službo, da so nas sprejeli v ustanovo Anin sklad ipd.

V vaši družini je kar živahno: pet otrok ...

Franci: Trdno sem prepričan, da je družina še vedno osnova družbe, še več, da je družina osnova vsake zdrave družbe. V Argentini v glavnem velja, da so slovenske družine zelo trdne in živivo zavzeto krščansko življenje. Mi

smo bili vključeni v slovensko društvo, kjer je bilo zelo živahno na cerkvenem, kulturnem, športnem in šolskem področju. Otroci so ob sobotah obiskovali slovensko šolo. Zato sem vesel, da se otroci tudi tukaj vključujejo v razne skupine. Tudi tukaj v Sloveniji vidim, da so še dobre in plemenite družine.

Barbara: Pri petih otrocih res nikoli ne zmanjka dela. Pa sem vsakega zelo vesela. Večji trije so v letošnjem šolskem letu začeli

hoditi k skavtom. Tudi bolj zadržana Barbara se je zelo vživela v novo okolje, dobila je nekrog prijateljev, prepeva v župnijskem mladinskem zboru in pravi, da se bo vpisala kar na idrijsko gimnazijo. Nadia in Franci se zelo hitro vživita in brez težav vključujeta v družbo. Nadia poje v župniji pri otroškem zboru, Franci pa je ministrant.

Franci: Poleg službe mi je v veliko veselje, da sem član odbora v društvu »Slovenija v svetu«. To društvo povezuje Slovence po svetu z domovino in skrbi zlasti za izmenjavo na kulturnem področju (gledališče, petje in glasba). Obenem tudi pomaga Slovincem po svetu – predvsem z urejanjem dokumentov, nasveti glede selitev v Slovenijo, iskanje zaposlitve, stanovanj ipd. Organizira srečanje tistih, ki smo se iz Argentine in drugih krajev sveta preselili v Slovenijo. ■

pogovarjal se je
mag. Janez Potočnik

Barbara – o Sloveniji.

Zame je bila preselitev v Slovenijo veliko doživetje in velika sprememba. Spremembe so bile v šoli, v hrani in v življenju nasploh. Nikakor si nisem mogla predstavljati, kako bo tu. In nisem mogla verjeti, da se bom preselili, dokler nisem stopila z letala na slovenska tla. Najtežje je bilo na začetku, ker nisem nikogar poznala. Vendar sem se kmalu privadila. Vpisala sem se v razne krožke in navezala stike. Zdaj imam veliko prijateljev in prijateljcev in se počutim, kot da bi v Sloveniji živela že vse življenje.

Nadia – o družini.

Med počitnicami ali ob vikendih hodimo na izlete, najraje s prijatelji. Pred vsakim izletom se dobro pripravimo. Poleti gremo tudi na morje. Včasih gremo v Šentjakob, kjer je argentinska maša. Po maši pa imamo piknik. Tam spoznavamo nove ljudi in se imamo lepo. Smo tudi člani *Slovenije v svetu*.

Franci – o božiču.

Letos smo z družino skupaj preživeli božične praznike. Šli smo k polnočnici. V Argentini je bilo za sam božič

več raket in petard kot tukaj v Sloveniji. Pred adventom smo s skavti delali adventne venčke in jih prodajali. Tudi doma smo naredili venček ter postavili jaslince in drevesček, ki sta ga okrasila najmlajši brat in najmlajša sestra.

Ivan – o sebi in mami.

Hodim trenirati košarko, pa na tekme. Rad rišem in barvam. Poslušam glasbo, gledam TV, igram igrice na računalniku ... Mami pa dela doma, pospravlja, kuha, pomiva ... Pri tem ji pomagajo »ta veliki« trije otroci; pa tudi jaz kdaj pomagam ...

Jože Mlinarič
misijonar v Burundiju

V tisočerihi odtenkih zelenijo naši prijazni burundijski hribi.

Skrbno obdelani se kopajo v soncu in dežju. Tu je doma večna pomlad. Bobni tam-tam se oglašajo naokrog; ponoči naznanjajo roparje in smrt, podnevi pa praznik, veselje in rajanje. Vsi se jim odzivajo, mladi in stari, celo starčki. Kri jim zavre v žilah in rajajo, čas se ustavi, plešejo do onemoglosti. Za trenutek pozabijo na vse tegobe življenja: na vojno, roparje, bolezni in lakoto. Nič jih ne more ustaviti. Imam občutek, da je ta dolgi trenutek radosti že začetek večnosti. Ko jih občudujem in sprašujem, mi le odgovarjajo: "Dutambira imana - plešemo za Boga."

SMRTNI PLES ZA BOGA

Dragi misijonski prijatelji, goreči častilci Marije Pomočnice in sv. Janeza Boska! Pišem vam na dan sv. Miklavža. Ne morem si kaj, da ne bi ob obilici dobrot pomislil na moje drage črne prijatelje: na tisoče otrok in malčkov, ki so pred dnevi ali te dni morali na hitro zapustiti varno in ljubeče mesto na hrbtu matere in prepustiti mesto svojemu mlajšemu bratcu ali sestrici.

"Abačuku - naši mali čuki" kot jim pravimo, pogosto umirajo zara-

di podhranjenosti. Skušamo jim nadomestiti Miklavža, ki ga v Burundiju ne poznajo. Enkrat na teden jim delim skromne dobrote, največkrat kekse. Neznansko so veseli in hvaležni za vsak dar. Sto ali dvesto jih pride samo iz našega sosedstva. Vsak mi hoče podati svojo ročico in se zahvaliti: "Urakoze patiri - hvala, oče!" Z njimi pridejo starši ali dedki in babice. Revnim dajemo malo koruze ali fižola.

Zahvala gre predvsem vam, dragi prijatelji, ki nam pomagata s

svojimi darovi. Naj vam dobri Bog stokrat povrne. Varuje naj vas Marija Pomočnica, posebej mladino in otroke.

Želim vam vesele in doživete božične praznike ter srečno in blagoslovljeno novo leto 2004, ki bo Slovenijo pripeljalo nazaj v Evropo. Naj bo po Božji volji!

Zakaj spet v domovini?

Lani sem bil doma na operaciji. Letos nikakor ne bi prišel, če bi bilo po moje; poslali so me predstojniki, svoje pa so dodali tudi črni klavci in roparji. Zdaj sem na bolniškem dopustu. Upam, da bo kratek in učinkovit.

Že pred osmimi leti sem pisal, da upamo na skorajšnji konec vojne. A glejte, deset let je že minilo, državljanska vojna pa še besni. Pomislite, mnogi naši verniki so že prej bili revni, zdaj pa še stokrat bolj. Občudujem jih, da vztrajajo pri delu na polju, tudi takrat, ko je nevarno in ne vedo, če bodo želi, kar so posejali. Ponoči spijo malo ali nič. Roparji in klavci so se prav letos strašno namnožili. Tudi kraja je nalezljiva; vsi kradejo. Hitijo, ker se bojijo, da bo vojne konec in s tem brezvladja. Celo navadni tatovi si zdaj sosojajo puške pri vojaki. Čeprav samo za eno noč, jih morajo drago plačati. Zato pa hočejo in morajo iztržiti čim več denarja. So nasilni, okrutni in neizprosni. Če mislijo, da kdo noče dati, ga kar ubijejo.

Sam za 42 tisoč vernikov

Naš misijon v Rukagu deluje že 42 let. Nikoli do letos nas nihče ni napadel. Desetletna vojna nam je prinesla veliko gorja: Ni varno. Po šesti uri po-

poldne nikamor. Tudi doma ni več varno. Letos so nas obo-roženi roparji že trikrat napadli ponoči. Po prometni nesreči sobrata Gustija sem na misijonu ostal sam. Edini duhovnik na našem velikem misijonu za 42 tisoč vernikov, in to v postnem času, ko je največ dela, pa še na berglah! Nisem obupal. Cele dneve sem spovedoval, dopoldne odrasle in mladino, popoldne pa šolarje iz petnajstih šol v naši župniji. Tu in tam so prihajali na pomoč sosednji kaplani. Dva tedna je npr. prihajal na pomoč 83-letni p. Aleksander Flamec. Pomagal mi je tudi krstiti 700 katehumenov na velikonočno vigilijo. To je bil praznik in pol.

Vsak mesec enkrat imamo krst dojenčkov ali že malo večjih otrok. Tudi do sto in več jih je, ko je sezona. To je veselje, jok in muzika. Eni se smejejo, drugi jokajo, se otepajo vode, drugi hočejo piti in lovijo kozarec, spet drugi se bojijo in kričijo na vse pretege, spet drugi silijo k

mami v naročje. Večina se jih le smeji. Jaz sem bolj moker od potu kot oni od vode, čeprav z vodo ne skoparim.

Prvi rop v misijonu

Letos 18. marca, prvič od kar deluje misijon v Rukagu, so prišli obo-roženi črni klavci in

roparji v našo hišo ponoči. Od takrat se je v našo občino in župnijo naselil strah, prava mora. Sobrat in štiri sestre so se vozili spat v 25 km oddaljeno mesto. Zjutraj so se vračali na delo. Podnevi se je zdelo normalno. Jaz v petih mesecih nikoli nisem bežal. Spanje ni bilo trdno. Ko sem gledal, kako odhajajo vsi po vrsti, tudi sosedje s svojimi kravami in cunami, me je stiskalo v grlu in pri srcu, a sem vztrajal. Kar bo Bog dal! Ponoči so se večkrat slišali strelji. Ko so prišli roparji opolnoči 19. julija in streljali na moja vrata, čuvaj v zvoniku sploh ni zvonil. Odnegli so mi ves denar, ki so ga našli, tudi drobšč iz pušice za reveže. Samo dve besedi poznajo: "Daj!" in "Ubijemo te!" Dal sem jim denar. Potem so hitro odšli.

Zdaj boš videl, kako ubijam

Še sem vztrajal sam na misijonu in delil usodo z našimi ubogimi ljudmi. Njih prav tako ropajo, pretepajo, posiljujejo in ubijajo. Naslednji dan je bila nedelja, a v cerkvi nisem nič povedal o ropu. Mislim sem, da jih ne bo več nazaj, saj so vzeli vse.

Pa glej, kot strela z jasnega, po treh dneh spet in to najhujše. Še pred deveto uro zvečer so trkali na mojo sobo. Odprl sem. Štiri puške in pištola na moji glavi. Spet samo dve besedi: "Daj hitro in vse, če ne, te ubijemo." Kuhar jih je moral pod grožnjo smrti ubogati in jih pripeljati k meni. Čuvaj jih je prvi videl iz zvonika, a se je v strahu hitro spustil z zvonika in zbežal daleč v hrib. Vrnil se je zjutraj ob belem dnevu, "da bi preštel trupla," kot je rekel.

Zdaj sem pa jaz na vrsti. Tisti z revolverjem mi je že na vratih pojasnil: "Jaz sem glavni in sem ubijalec. Zdaj boš videl, kako jaz ubijam, če ne daš takoj." Veliko je zahteval, deset tisoč dolarjev. "Glejte blagajno, predale, vse je

prazno. Ni še tri dni, ko so mi vse odnesli." "Drugim si dal, daj še nam!" Tri ure ni odnehal. Stalno je bil na meni. Drugi so pa ropali in metali na tla vse iz omar in predalov. Povsod so videli samo dolarje, v obleki, v knjigah, papirjih in škatlah. Celo Kristusa so sneli s križa, če bi bil v kipu denar. Nič niso našli. Ljudje takim roparjem pravijo "živi hudiči". Možak me je vezal s kablom, roke na hrbet, okoli vratu, tudi usta mi je zamašil s kablom. Poptisnil me je na tla in pretepal po

hrbtu in glavi, da je palico zlomil. Na glavi se je pojavila velika rana, luža krvi. On pa se smeje in se reži: "Vidiš, kako jaz ubijam." Imel sem skritih tisoč dolarjev. To sem jim dal že ob vstopu, ker sem vedel, da so klavci. A ni bilo dovolj. "Daj, imaš še!" "Nimam več, vse sem vam dal, iščite vi."

In so iskali. Živi hudik pa mi je vtikal pištolo v usta in štel do tri. Nazadnje je šel ven telefonirat z mobitelom. Vrnil se je in zarežal v mene: "Govoril sem z našim šefom, dovolil mi je, da te ubijem. Zdaj moli; ko preštejem do tri, si mrtev." Res sem mislil, da bo konec. Pokrižal sem se in že je bilo tri. Čakam, pa ni počilo. Potem, po celi večnosti, so pustili svoje razdejanje. Hoteli so še izropati župnijsko pisarno. Rekel sem kuharju, naj gre odpret. Končno so šli ven in me zaklenili ter ključce odnesli.

Na koga se lahko zanesem

Čakal sem, da kuhar pride nazaj, toda ni ga bilo. Tudi čuvaj se ni oglašil, ko sem klical. Pozneje so prišle sestre in sobrat. Ko so zvedeli, kaj se je zgodilo, so se zelo prestrašili. Poklicali so bolničarko iz ambulante. Hitro je prišla šivat rano na glavi. Nič se ne spomnim, da bi me hudo bolelo, ko so me roparji preteпали. Bolj me je skrbelo in sem se spraševal, kaj mi hočejo storiti. A me bodo res dotolkli, polomili in ubili. Mirno sem dogovarjal: "Vse sem vam dal!" Jezus je bil z menoj.

Od takrat dalje sem tudi jaz hodil spat v mesto v naš zavod, dokler nismo dobili močne straže. Potem smo ostali doma.

Dobro umreti ni slabo

Dragi prijatelji, na svetu je še veliko nasilja, čeprav smo ne-

koč po drugi svetovni vojni upali in sanjali, da več nikoli ne bo vojne in ne ubijanja.

Mojim "nočnim gostom" sem že zdavnaj odpustil, saj ne vedo, kaj delajo, sem si dejal. Enemu sem podal roko, ko so odhajali, kar tako mimogrede. Bil je presenečen, na hitro jo je prijel in odhittel. Naše življenje visi na niti; to sem dodobra občutil. "Dobro umreti ni slabo," pravijo Burundijci. Vsi smo na potovanju, ki se bo enkrat končalo. Če smo v Božji milosti, nam je celo smrt sestra in prijateljica, vedno dobrodošla.

To so Jezusove igrice iz neizmerne ljubezni do mene. Že večkrat me je potipal, če imam še kaj

vere in ljubezni, tudi takrat, ko vse odpove, ko me vse zapusti in je temna noč. Če ne gre drugače, ko se oteпам, me tudi z vrvjo priveže na križ, da bi mu bil blizu in vsaj malo podoben njegovim zadnji strašni noči. Hvala ti, Jezus, za vsak opomin, hvala za letošnje "tri noči". Odkar sem smrti gledal v oči, se je več ne bom bal. Saj me vodi k tebi. Vse delo, napor, vse moči naj bodo zate, usmiljeni Jezus.

Dragi prijatelji in molivci, vem, da ste tudi vi veliko molili zame. Bog je gospodar življenja. Bog vam vse obilo povni! In vas varuj vsega hudega! Marija Pomočnica, prosi za nas!

NOVA MOČ ZA SALEZIJANSKO ANGOLO

foto T. Planišek

ski križ Renati Vajngerl, ki se odpravlja v Angolo. Pridružila se bo skupnosti sester Hčera Marije Pomočnice v Kakuaku, kjer že vrsto let deluje tudi slovenska misijonarka s. Zvonka Mikec. Renata bo nasledila Gabrijelo Hren, ki prav sedaj zaključuje svoje služenje kot laiška misijonarka, in se bo posvetila vzgojnemu delovanju. »Prepričana sem, da bom v Afriki veliko več prejela, kot jim bom lahko dala,« pravi Renata, ki si je za svoje misijonsko geslo izbrala misel blažene Matere Terezije: »Gospod, daj, da bom mogla biti slaboten, a vztrajen odsev tvoje popolne ljubezni«. Tega ji iz srca želimo in v tem jo podpiramo. ■

s. Damjana Tramte

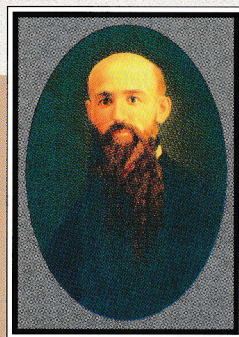
V župnijski cerkvi pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah je v nedeljo, 16. novembra 2003, mariborski pomožni škof dr. Anton Stres izročil misijon-

Dragi prijatelji misijonov! Iskreno se vam zahvaljujem za poslano znamke in porabljene telefonske kartice, ki sem jih prejel v I. 2003. Z vašo zavzetostjo in pomočjo se akcija še nadaljuje. Kar se tiče telefonskih kartic, bi prosil samo Simobil in Telekom, ker je drugih preveč enakih in gredo težko v promet. Omenjeno lahko še naprej izročate v Misijonski pisarni: Kristanova 1 v Ljubljani ali pa na moj naslov: Saksida Franc, Biasoletto, 125, 34142 Trst-Trieste, ITALIJA.

ZNAMKE VSEH VRST

Kakor hitro zdravniki uredijo, kar je potrebno in kar zmorejo za moje zdravje, bom pohitel nazaj med svoje drage v Rukago, saj so brez mene še večje sirote. Prepričan sem, da tudi sedaj plešejo za Boga in za mojo vrnitev. ■

V »KEREČEV SKLAD« za salezijanske misijon(ar)je ste od 1. novembra do 31. decembra 2003 darovali:

Brezovšek K., Čeferin M., Čemažar N., Garbus M., Hočevar A., Kotnik Š., Kranjc M.B., Lah A., Marinkovi, Meglen I., Povirk M., Rebec K. in M., Rihtar F., Robida M., Sabolič G., Strniša A., Štuhec F., Trstenjak M., Vidmar J., Žmuc A. in drugi neimenovani dobrotniki.

Darujete lahko za posamezne misijonarje ali splošno za misijone, in sicer oddate dar osebno na Rakovniku, po poštni nakaznici oziroma na transakcijski račun Salezijanskega vestnika (gl. str. 2) s pripisom "MIS".

Vsem iskren »Bog plačaj!«

Ob obisku jaslic na Rakovniku sem že slišal kakšno starejšo gospo, ki je vzklíknila: »Če je že tukaj tako lepo, kako bo šele v nebesih!« Resnično, božična skrivnost je čudovita v svoji vsebini. Bog nas tako zelo ljubi, da nam v svoji ljubezni pošilja najdražje, kar ima – svojega Sina. Bodi mo mu hvaležni za tako velik dar.

V prazničnih dneh ste se nas na Rakovniku mnogi spomnili: s pošto, z darovi, z molitvijo, z besedami spodbude, z obiskom cerkve in naših tako značilnih in lepih jaslic ... Mnogi med vami ste nam poleg lepih voščil zapisali tudi o svojih stiskah in o svojem veselju, obenem pa nas spodbudili pri delu obnove, ki ga začenjamo. Gospa Malči je zapisala: »Veliko načrtov imate; samo, da bo volja in veliko sreče in bla-

dojame, da je Nekaj nad vami, tako usklajeno vam gre. In potem so tu voščila s podobnicami, ki jih ob prazničnih razpošljete svojim prijateljem. Hvala. Posebej mi je bila všeč letošnja velikonočna podoba dobrodušnega Jezusa pri zadnji večerji, ker tako blagodejno in tolažilno deluje, ko včasih ob večerih pred njo ves obtežen molim. Ob tem se z mislimi preselim v rakovniško cerkev ter sem z mislimi in molitvijo pri vas. Navijam za uspehe pri obnovitvenih delih ... Želim vam miren in blagoslovljen božič, moči in poguma v novem letu ter da bi vselej pokleknili samo pred Gospodom, ne pa pred tegobami in zmešnjavo tega sveta ...«

Prav presenečate nas tudi s svojimi izvirnimi idejami, kako bi še lahko pomagali pri obnovi Rakovnika. Med prazniki je prišel mož, ki je pred kratkim ob-

NAVIJAM ZA VAS!

goslova. Občudujem vas, da imate tako močno voljo ... to je mogoče, ko je človek še mlad in zdrav!« Jaz bi dodal: to je mogoče, ker ste toliko z nami ... tudi mladi, zaradi katerih je vredno toliko truda in katerim je predvsem namenjeno poslanstvo nas, salezijancev. Eden med mladimi je zapisal: »Ko človek spremlja vaše delovanje, kaj hitro lahko

hajal življenjski jubilej in je prinesel dar za obnovo Rakovnika. Svojim sorodnikom in prijateljem je dejal: »Če mi že mislite kaj podariti, potem raje svoj dar namenite za obnovo Rakovnika – tam sem hodil v šolo in naj bo to znamenje hvaležnosti za vse, kar sem na Rakovniku prejel!«

Bog bodi zahvaljen! Zbrali smo vsa soglasja, vložena je doku-

mentacija za gradbeno dovoljenje, podjetja so že dala svojo ponudbo ... Upamo, da bo izbrano podjetje že v januarju začelo z obnovo prve železobetonske stavbe v Ljubljani: v svoji zgodovini je ta stavba služila raznim namenom: zavod, poklicne šole, mladinski center, tiskarna, gimnazija, osnovna šola, gimnazija, tovarna pletenin ... In upamo, da bo kmalu spet lepa in obnovljena služila salezijanskemu poslanstvu in predvsem mladini. Hvala vam za to, da ste z nami – in prosimo vas, da nas spremljate še naprej. V novem letu pa naj tudi vas resnično spremlja Božji blagoslov in varstvo Marije Pomočnice. ■

Janez POTOČNIK

RAVNATELJ SALEZIJANSKEGA ZAVODA
NA RAKOVNIKU

Obletnica prihoda salezijancev v Slovenijo, mladinski pevski zbori, Rakovnik 23. 11. 03

Iz kronike

Salezijanskega zavoda na RAKOVNIKU
Zvezek 1942-1971

SKLAD RAKOVNIK

Za obnovo Rakovnika ste od 1. novembra do 31. decembra 2003 darovali:

Adamič M., Ahčinovi, Albrecht M., Alič I., Andrejašič L., Bartol A. in S., Bebar P., Bedenkovi, Bezek I., Blažičević, Bratuš D., Brenčič U., Brezavšček R., Butalin A., Cimperman C., Colnerjevi, Čeferin M., Čelik A., Čemažar N., Černe F., Černe S., Debevc L., Dobravčevi, Dolinšek A., Drobnič M., Ferenc G., Ferjan A., Ferkolj M., Flajs V., Francovi, Furlan A., Gačnikovi 2x, Galin M., Gerič I., Glavič I., Glavič P., Golobič I., Grbec M. in S., Grčar T., Grdadolnik I., Gregorič M., Gregorič M., Grom M., Hočevar A., Hočevar R., Holcman M., Hudolin F., Intihar L. in A., Ivkovič L., Jager E., Jager M., Jamnik M., Japelj B., Jelinič A., Jerič A. 2x, Jernejčič J., Jesenovec D., Jevnikar N., Jurček Strmšnik B., Kapš S., Karo M., Kavčič F. in P., Kavčič J., Kavčnikovi, Kerec M., Klemenčič Saražin K. in S., Kobal I., Kocjan M., Kočevar M., Končan I., Koporec A., Kordan A., Kordiš S., Koselj A., Kosmač J., Koširjevi, Kotar A., Kotnik S., Kotnik I., Kovacič J., Kozina A., Kozina F., Kralj A., Kramer M. in J., Kranjčan H., Kranjec D., Kreslin Š., Kumrovi, Kunšek T., Lakner B., Lenarčič F., Lesar F., Letnar V., Logar I., Lorber M., Lovše A., Lubej A., Lukan M., Lunka S., Luštrek M., Malahovsky N., Marc D., Marjanovič I., Markun A., Mavrič M., Meglen I., Menart A., Menart M., Mihelič N., Mikličević, Milavec L., Milek N., Mivšek F., Mlakar R., Mohar J., Možje župnije Lj. Rakovnik, Mrgole J., Muršec A., Novak A., Ogrin I., Omahovi, Ošaben L., Otrin I., Otrin J., Pečakaj K. in M., Percič F. in T., Perušek M., Petelin M., Peterca A., Petkovšek U., Pintarič M., Pinter F., Pirc A., Plahutnik P., Podržaj F., Pokorn J., Popič A., Poredoš B., Potočnik F., Pozderez M., Praprotnik M., Prelog T. in F., Prhavic J., Prijatelj F., Pšeničnik G., Pušnik F., Rebec K. in M., Rečelj K., Remec Ponikvar, Rigler A., Rogan T. in J., Rožman A., Sadar M. in B., Saje A., Savšek T., Selšek M., Senica J., Silvester M., Sluga I., Smrekarjevi, Snoj F., Starman T., Stavanjevi, Strašek P., Strožič A., Stržinar V., Šeme J., Šinigoj D., Škerlavaj B., Škorja L., Škulj F., Škulj J., Šterk F., Štiberč A., Štrukelj N., Štuhec F., Šuštarčič H., Švigelj T., Taljat M., Tomšič A., Tomšič J. in I., Trdan K., Trojar T., Turniški A., Turuk P., Urbanč C., Urbanija L., Urbanija S., Vadnal Brus M., Vodlan F. in T., Vrbnjak A., Vukan M., Zabel A., Zaman I., Zemljica A., Zorčec A., Zrnc F., Zupančič A., Zupančič Bregar S., Zupančič J., Žagar M., Žajdelovi, Žerjav D., Žitnik K., Žizek J., Zukovec J., Županič R., Župniji Lj. Rakovnik in Lj. Rudnik ter nekateri neimenovani dobrotniki. Vsem darovalcem iskrena hvala.

Boj povrnili

Svoje prispevke lahko izročite osebno ali nakazila na naslov:

**Salezijanci, Rakovniška 6
1000 Ljubljana.**

TRR 24200-9004141717, sklic 00 06

Pri nakazilih na račun navedite oznako 'RAK' ter nas tudi obvestite o namenu nakazila.

DECEMBER 1952 – OKTOBER 1953

4. december. Zaradi izterjave davčnih zaostankov sta prišla zopet dva rubit. Zapisala sta njivo ob Dolenjski cesti. Državni organ cenilnega odseka pri MLO je prišel radi določitve najemnine za vse prostore ...

5. december. Prišla je komisija, da pregleda, kako bi se v »katakomb« dala napeljati voda in da bi se pod stolpom uredila stranišča, ker bodo te prostore preuredili za zaklonišče.

10. december. Ravnatelj je bil klican na sodišče radi utaje kot osumljenec v davčni napovedi za l. 1951. Ker smo vložili tožbo zoper MLO radi krivične odmere davka, se zadeva odloži, dokler Upravno vrhovno sodišče na razsodi.

18. december. Ves dan je bila preiskava po organih UDB.

26. december. Že ponoči je kurir UDV prinesel pozive za zaslüşanje g. inšpektorju, ravnatelju in g. Jakobu.

6. januar 1953. Organi UDV kar naprej zaslüşujejo po več ur g. inšpektorja, ravnatelja in g. Jakoba.

9. februar. Hud mraz pritiska. Danes je bilo že minus 17 stopinj.

17. marec. G. inšpektor je bil klican na notranji odsek k sodniku za prekrške radi okrožnice.

14. april. G. inšpektor je dobil od sodnika za prekrške kazni 6.000 din radi izdajanja salezij. okrožnice.

30. april. Z Vrhovnega sodišča LRS smo dobili sodbo radi davčne odmere za l. 1951. Tožbo smo zgubili, čeprav je dokazano, da so nas obdavčili za jabolka, ki smo jih kupili pri štirih posestnikih.

17. maj. Danes smo imeli v naši cerkvi prvo sv. obhajilo. Starši so bili nadvse zadovoljni, tako lepo je bilo. Prvoobhajancev je bilo 25.

1. junij. Iz uprave za dohodke sta prišla dva organa radi rubeža. Plačati bi morali 280.000 din. Ker denarja nimamo, so zapisali njivo ob Dolenjski cesti.

7. junij. Po štirih letih smo danes zopet začeli pobirati prispevke po cerkvi na temelju zakona o pravnem položaju verskih skupnosti.

15. junij. G. inšpektor, g. Jakob in ravnatelj so bili poklicani na UDV. Ustavljene so bile kazenske poizvedbe, ki so bile uvedene s hišno preiskavo 18. dec. 1952. Predmeti, ki so bili takrat odnešeni, so bili večinoma vrnjeni, le inšpektorjevih okrožnic manjka dve tretjini.

10. oktober. Z Okrajnega sodišča v Ljubljani so prišli cenilci, da izvrše cenitev nepremičnin radi prisilne dražbe, ki jo zahteva MLO Ljubljana za izterjavo davkov.

11. oktober. Radi nevarnosti vojne med Jugoslavijo in Italijo glede Trsta je bogoslovec Jamnik Francelj zgodaj zjutraj dobil poziv za mobilizacijo in je moral takoj odriniti. Zvečer ob desetih je ista usoda doletela Pungerčarja Jožeta.

K Bogu so odšli po plačilo

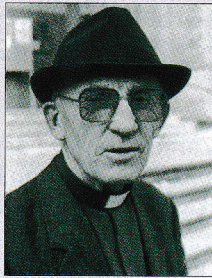
naročniki Salezijanskega vestnika, člani Mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Ačko Liza, Šmartno na Pohorju
Arnež Petra, Hrastje pri Kranju
Baligač Štefan, Žizki
Cimerman Marija, Postojna
Čuk Roza, Škofja Loka
Dolinšek Betka, Laze
Fidler Micika, Škofja vas
Godec Jožefa, Videm Dobrepolje
Hadler Marija, Boreča
Hribernik Leopold, Rogaška Slatina
Ivančič Angela, Sv. Tomaž
Jerebič Štefan, Srednja Bistrica
Jež Ivanka, Šempeter pri Gorici
Klun Neža, Ortnek
Komar Terezija, Šmartno ob Dreti
Konečnik Marija, Ravne na Kor.
Kopač Anica, Medvode
Korošec Zinka, Celje
Kostrevc Marija, Mokronog
Košir Franciška, Nova vas
Kovačič Ivanka, Pilštanj
Kryl Jelka, Jesenice
Lapanja Andrej, Šebrelje
Matičič Marija, Martinjak
Medvešček Karol, Loka pri ZM
Pečoler Kristina, Šmartno/Sl. Gradcu
Perne Marija, Polzela
Peršuh Rozika, Murska Sobota
Petek Franc, sal. duh., mis., Čile
Piberčnik Danica, Svetinje
Plut s. Irena FMM, Lesce
Podboršek Ivanka, Dragomelj
Podržaj Franc, Špital – Avstrija
Polanec Pavlina, Duplex
Potrebujes Marjanca, Škofja Loka
Rožanc Terezija, Izlake
Slapšak Vera, Šentrupert
Sodja Martin, Srednja vas v Bohinju
Urankar Minka, Laško
Vizjak Franciška, Ljubljana
Vojska Ivanka, Šebrelje
Vozel Mimi, Šmartno pri Litiji
Zalar Marija, Begunje pri Cerknici
Zupančič Slavka, Škofja Loka

Franc Petek

salezijanec duhovnik
*19. 2. 1919 + 20. 11. 2003

V Čilu je 20. 11. 2003 umrl salezijanec duhovnik Franc Petek. Rodil se je v Hardeku v župniji Ormož. Očetu Ivanu in materi Elizabeti se je rodilo 6 otrok. Rojen v kmečki družini je od

otročtva naprej moral trdo delati, kar je bila njegova značilnost vse življenja. Z njimi je živel leta, ki ga je navdušila za glasbo, posebno za igranje violine, ki jo je mojstrsko

igral; v Punta Arenasu je bil dolgoletni član filharmoničnega orkestra. Dvanajstleten je prišel v Verzej in nato po petih letih začel noviciat na Radni. Tam je 27. 09. 1938 postal salezijanec in nadaljeval študij filozofije. Med drugo svetovno vojno je v letih 1943–44 deloval med oratorijanci na Rakovniku.

Po vojni mu je uspelo pobegniti iz domovine in priti do Torina, kjer je takoj začel bogoslovje, dokler ga niso leta 1947 poslali v Čile.

Svojo domovino je zelo ljubil, vendar se je šele leta 1988 vrnil domov na obisk. Posebno velike težave so bile z dokumenti. Petkrat je vložil prošnjo, a je bila uslišana šele po petdesetih letih.

Po prihodu v Čile je v La Cisterni nadaljevala bogoslovne študije, v duhovnika je bil posvečen leta 1948.

Po posvečenju je bil poslan v Punta Arenas, naslednje leto pa v Porvenir na Ognjeni zemlji, kjer je poučeval v šoli. Leta 1954 se je vrnil v Punta Arenas. Leta 1957 je prevzel vodstvo salezijanskega meteorološkega observatorija in ga vodil vse do leta 1998. S svojim delom je observatorij do skrajnih možnosti moderniziral, kar je od njega terjalo velike žrtve, ko je v najhujšem magaljskem mrazu moral večkrat na dan zbirati podatke, ki so jih kopicili instrumenti. Ob tem si je nakopal bronhitis, ki ga je nato vedno spremljal. Časnik Merkurij je leta '99 pod naslovom "Duhovnik vremena" zapisal: "Salezijanski duhovnik Franc Petek je pri svojih 80. letih najstarejši meteorolog v naši deželi. Mesto Punta Arenas ga je 1982. leta proglasilo za svojega 'častnega meščana'. Ta gospod vsak dan strogo natančno poroča o krajevem vremenu."

Kot profesor ročnih del in posebnih tehnik je bil zelo iznajdljiv. Posebno skrb je posvečal tudi Domu revnih otrok kot njihov duhovni vodja.

Bil je človek študija. Večino prostega časa je poglobljal svoje znanje o kozmosu in o zemlji. Mnogi so trdili, da je g. Franc "brezno znanosti in modrosti". Gojenci so se radi zbirali okoli njega in

občudovali njegovo dobroto in umirjenost ter željo po novih spoznanjih.

Dolga leta je v stolni cerkvi vršil tudi poslanstvo spovednika. Bil je vzoren redovnik, prijeten in dober človek, ljubezniv do vseh. "G. Petek je za nas zgled zvestobe dani besedi, zgled živve vere v Boga, v Cerkev, v salezijansko družbo. Velike težave niso omajale ne njegove vere ne njegove zvestobe Gospodu. V njem vidimo sintezo med kulturo in vero, med znanostjo in ljubeznijo do Boga. Za njega ni bilo ločenosti med svetnim (profanim) in verskim (religioznim), med tem, kar trdi znanstveno raziskovanje, in tistim, kar trdi Cerkev," je ob pogrebu (22. 11. '03) v Punta Arenasu dejal predstojnik salezijancev Bastres. *pripr. M. Maroša*

Marija Rakovnik mati salezijanca

13. novembra se je ustavilo plemenito in od bremen življenja izmučeno srce Marije Rakovnik iz Lovrenca na Pohorju. Rojena je bila 10. 4. 1917 v Tolstem vrhu pri Mislinski materi Tereziji in očetu Martinu Javorniku. Številna družina, strogo, a zdravo versko ozračje, skromnost in delo, vse to je oblikovalo njeno plemenito srce.

Večino svoje mladosti je preživela na idilčni Paki nad Vitanjem, na Vihrovem, kjer je tudi spoznala svojega moža Vincenca Rakovnika in se poročila. Leta 1940 sta se z možem in s tremi otroki preselila v Lovrenc na Pohorju, kjer sta na Kumenu pri Podlesku začela vse znova.

Veliko črnih in temnih oblakov je vihar zgodovine gnal nad to domačijo, Bog pa jima je naklonil tudi veliko radosti in veselja. Blagoslovil ju je z devetimi otroki. Za vse se je našlo kruha, predvsem pa ljubezni. Vrednote, ki jih je prejela od svoje pobožne matere Terezije, je presajala v srca svojih otrok, zato je bila molitev kot vsakdanji kruh iz dneva v dan na družinski mizi. Medtem ko je bil oče kot gozdni delavec po ves teden odsoten, je ona doma znala združevati očetovsko doslednost in strogost z materinsko toplino in ljubeznijo. Veliko je delala: na polju pri okoliških kmetih, da je odslužila njive, kjer je imela posajene najnujnejše pridelke, ob večerih pa se je vsedla za kolovrat in predla in pletla v pozne nočne ure, da je oblekla lastno družino in zaslužila še kakšen dinar povrh.

S temi trdo priganimi sredstvi in s skromno možovo plačo sta kupila lastno hišo ob šumeci Radoljni in z velikim veseljem popeljala številno družino na svoje. V tem novem domu je

doživela največje bolečino, ki jo pozna materinsko srce, smrt dragega sina, ki je zaradi srčne napake umrl pri dvajsetih letih. V tej isti hiši se je leta 1975 s celo družino poslavljala od dobrega in plemenitega moža Vincenca.

Čez štiri leta ji je Bog odvezel črni žalosti in jo razveselil z novo mašo sina Mirka. Bog ji je naklonil, kot pravi sv. Janez Bosko, največji dar, ki ga more dati pobožnim staršem, sina duhovnika. Do konca življenja je bila za to obdarovanost hvaležna in ponosna.

Veselila se je porok in življenjskih uspehov vseh drugih otrok, se počasi umikala v ozadje, a bila še vedno tista, ki je s plemenito materinsko dušo vse povezovala in učila. Navadila se je sprejemati iz Božjih rok tako težke in žalostne trenutke kot tiste, ki so bili prepolni sreče in veselja.

Brez kakšne posebne težke bolezni ali starostnih nadlog jo je Gospodar življenja iz kroga njenih najdražjih nenadoma poklical. V soboto, 15. 11. 2003, smo jo v spremstvu salezijanskega inšpektorja Lojzeta Dobravca, številnih duhovnikov salezijancev, mnogih sorodnikov, sosedov in znancev pospremili v župnijsko cerkev sv. Lovrenca, opravili zanjo mašo zadušnico in jo nato na domačem pokopališču položili k večnemu počitku. *rm*

MAŠNA ZVEZA

Vedno sem si želela, da bi bila vpisana v Mašno zvezo, in to pri Mariji Pomočnici ... Rakovnik mi je od nekdaj zelo ljub. Ko sem bila mlada, sem bila vedno pri mladinski maši. Na kolo in na Rakovnik k Mariji ... Nisem bogata, a imam toliko, da lahko delim. Hvala Bogu in naši dobri mami, da nas je učila deliti. Stara sem 82 let, pa se spomnim, kako je bilo. Šest otrok nas je bilo v družini. Ko je šla mama v Ljubljano, tedaj je bilo denarja bolj malo, je za nas otroke vedno kaj prinesla, pri tem pa rekla: »Otroci, ni za vse, pa si lepo razdelite!« Še danes se spomnim: kot otrok sem z velikim nožem rezala pomarančo na šest koščkov ... Pa ne mislite, da mi kaj manjka: pri oknu daš, pri vratih dobiš nazaj. *Marija*

KOMAJ ČAKAM VESTNIK

Pošiljam vam pristrčne pozdrave iz osrčja Prekmurja, iz Murske Sote. Že vrsto let zvesto prebiram Salezijanski vestnik in vsaka dva meseca komaj čakam, da ga dobim v roke. Kar nekaj let sem kot animatorka zavzeto in redno sodelovala s sestrami hčerami Marije Pomočnice, zato me tudi danes, ko nisem več aktivna, zanima, kaj se dogaja v sklopu salezijanske družine. Večkrat se spomnim na Rakovnik in cerkev s kipom Marije Pomočnice, kjer sem preživela veliko osrečujočih trenutkov. Čestitam vam za zavzeto delo in čas, ki ga namenjate mladim in tistim, ki so vaše pomoči potrebni. In ob koncu naj vam sporočim še razlog svojega pisanja. Pred meseci sem se poročila in se preselila v nov dom, tako da vam sporočam svoj novi naslov, na katerega mi, prosim, pošiljajte Salezijanski vestnik. Prek vašega računa vam pošiljam tudi skromen dar, ki vam bo, upam, pomagal pri kritju stroškov tiskanja ... *Ana*

DAROVANE MOLITVE IN TRPLJENJE

Sporočam vam, da sem bila zaradi visoke starosti in onemoglosti sprejeta v dom starostnikov. Zelo mi je žal, da vam zaradi tega nadalje ne bom mogla pošiljati še kak dar za vaše izredno visoke stroške, ki jih imate pri obnavljanju potrebnih prostorov, v katerih boste lahko v teh kritičnih časih vzgajali slovensko mladino po don Boskovem vzgojnem sistemu, da ohrani pravo krščansko vero naših prednikov, da postanejo steber krščanske kulture slovenskega naroda, da ohranijo in širijo Kristusov evangelij. Bom pa v ta namen več molila, darovala Bogu svoje križe in težave, kakršne me

bodo pač še doletele, dokler bo Božja volja. Tu v domu so povečini globoko verni starostniki, saj imajo vsi razobešene križe in druge svete podobe; svoje trpljenje pa vdano prenašajo. Bog ljubezni bo vse to obrnil v naš dušni blagor in morda še marsikoga spreobrnil k pravi krščanski veri. Bog daj, da bi bilo čimveč duš slovenskega naroda rešenih večnega trpljenja. *Milka*

HVALA ZA VESTNIK

Hvala za vaš trud in požrtvovalnost pri vašem delu. Vesela sem Vestnika, čeprav imamo tudi druge časopise: Družino, Ognjišče, Prenovo. Vestnik preberem zvečer, včasih tudi po 23. uri. Mama, ki je stara 91 let, ga še tudi pridno prebira, in to kar brez očal. Še nam razlaga, kaj je prebrala, kako je zanimivo in poučno, posebej od misijonarjev in mladih. Hvala vam za vse. *Zvonka*

V sklad **Gimnazije Želimlje** ste do 05. 12. 2003 darovali:

Ambrožič M., Andolšek M., Andrejašič M. 4x, Avbelj J., Barle S., Benet F., Berce A., Bojanovič M., Boršič L. 2x, Božič A. 3x, Božič A. 4x, Brezavšček R., Cokan T. 8x, Čeferin - Kranj, Černe F., Debevc T. 11x, Dejak M. 4x, Dijaki GŽ, Dolenssek J. 11x, Drnulič A. A., Drobnič A., Drobnič O., Družina Marolt, Družina Petkovek, Erlah A., Ferencak R. 10x, Ferjančič F. 2x, Fišter J., Fišter C. 2x, Flegar M., Frelih N., Gaber J., Glavič M. 2x, Gole I., Golob-Perhaj, Gorc A. 4x, Grašič N. 10x, Gregorič M., Grmšek A. 2x, Grom M., Hčere krščanske ljubezni, Hren B. 2x, Hribar V., Hribernik P., Iršič A., Jakša J., Jamnik R., Jeseničnik J., Jesenko M., Juvančič M. 4x, Kapus A. 2x, Kastaneto M., Kavčič A., Kern P., Knap A., Knez J. 2x, Kocjan M., Kosi M. 2x, Kosi M., Krajnc M. 4x, Kralj A. in A. 3x, Kresne M., Kristan K., Kure Z., Kuzma J., Legat A. 11x, Levstek M., Likar A. 2x, Luin B. 3x, Marinčič A. 2x, Marjanič F., Merlak dr. I., Miklič A., Miklič M., Mohar J. 2x, Moškon M., Mozetič D., Lekan A., Pretner I., Mulec J., Mušič Z., Nagode J. 12x, Narobe M., Oswald P., Pajler S. 2x, Papež M., Pavšek J. 7x, Pečlin A. 2x, Perič V., Perušek M. 2x, Petrič F., Petrič M. 4x, Piltaver B., Podražaj A., Poreber A., Povirk S., Remeč F., Rozman A., Sajovic I., Senegačnik J., Sestre sv. Križa, Skornšek M. 4x, Stanovnik M., Suchy S., Suhadolčan F. 11x, Šifrer M. 3x, Šket R., Škrjanc J. 2x, Škrabec S., Solar A., Špendov A., Stern I. 2x, Štuhec F., Terglav F., Tušek J., Urleb T., Vesel A. 2x, Vintar J., Zorko K., Zupan V., Zupančič M., Zver F. 2x, Žabot V. 7x, Željko M. in več neimenovanih dobrotnikov, molivcev za duhovne poklice in bralcev SV.

ZA ŠTUDENTE IN MLADE V POKLICIH

KOPRIVNIK 12.–14. marec. Duhovne vaje. Tema: Zvestoba.

Začetek ob 19.00, sklep s kosilom.

Informacije in prijave: Janez Potočnik

BLED 27.–29. Zorimo za ljubezen.

Informacije in prijave: s. Irena Jakljič, s. Marija Imperl

LJ. GORNJI TRG 2., 9., 16., 23. in 30. marec.

Popoldanski kuharski tečajji od 16.00 do 21.00.

Informacije in prijave: s. Milena Derlink

ZA MLADE-POSTNE DUHOVNE VAJE

1. MIRENSKI GRAD 27.–29. februar

2. BLED I. 05.–07. marec

3. VERŽEJ 12.–14. marec

4. BLED II. 19.–21. marec *Informacije in prijave:*

5. POHORJE 26.–28. marec *Jože Vidic in Marko Košnik*

ZA OSNOVNOŠOLCE

BLED 23.–25. januar: duhovne vaje za dekleta 6.–8. razreda.

BLED 20.–22. februar: duhovne vaje za dekleta 6.–8. razreda.

BLED 12.–14. februar: duhovne vaje za dekleta 6.–8. razreda.

Informacije in prijave: s. Irena Jakljič, s. Marija Imperl

ŽELIMLJE 20.–22. februar: duhovne vaje za fante in dekleta 4.–6. r.

ŽELIMLJE 27.–29. februar: duhovne vaje za fante in dekleta 7.–9. r.

ŽELIMLJE 19.–21. marec: duhovne vaje za fante in dekleta 7.–9. r.

Informacije in prijave: Peter Pučnik

ZA MINISTRANTE

ŽELIMLJE 05.–07. marec: duhovne vaje

Informacije in prijave: Peter Pučnik

INFORMACIJE IN PRIJAVE

- s. Milena DERLINK, Gornji trg 21, 1000 Ljubljana, tel. 01/425.9204
- s. Irena JAKLJIČ, s. Marija IMPERL, Partizanska 6, 4260 Bled, tel. 04/574.1975
- Peter POLC, Želimlje 46, 1291 Škofljica, tel. 01/470.2100
- Peter PUČNIK, Želimlje 46, 1291 Škofljica, tel. 01/470.2100 gsm 040/360.729, e-mail: peter.pucnik@guest.arnes.si
- Jože VIDIC, Marko KOŠNIK, Tabor 29, 1380 Cerknica, tel. 01/709.6882 gsm Marko 040 352.102, e-mail: marko.kosnik@salve.si

RAKOVNIK

25. januar, nedelja, ob 15.00

ROMARSKI SHOD OB PRAZNIKU SV. JANEZA BOSKA

Vabljeni prijatelji salezijanske družine, častilci Marije Pomočnice in sv. Janeza Boska.

GIMNAZIJA ŽELIMLJE

DAN ODPRTIH VRAT

24. januar (sobota)

Informacije:

Peter POLC, Želimlje 46

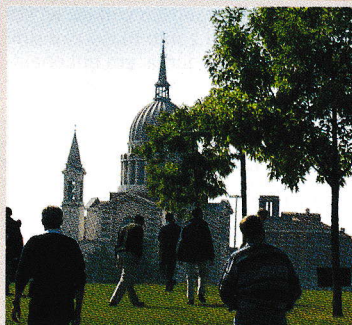
1291 Škofljica

tel. 01/470.2100

e-mail: zelimlje@salve.si

ROMANJE V DON BOSKOVE KRAJE ZA MLADE

Romanje bo od 23.–27. aprila 2004.

Za animatorje oratorija pa tudi za druge mlade, ki so dejavni v mladinski pastoralni. Podrobnejši spored bo objavljen v naslednjih številkah Vestnika.

Prijavite se čimprej, najkasneje pa do konca marca 2004

Cena petdnevnega romanja je **25.000 SIT**. *Vabljeni!*

Prijave sprejema:

Janez Potočnik, Rakovniška 6, Lj.

Tel. 01/427.3028

gsm 041/215.711

e-mail: janez.potocnik@salve.si

*Janez Bosko v življenjepis Domini-
nika Savia zapiše med drugim tudi
dogodek, ki na jasen način poka-
že, kako je Dominika gnala skrb
za blagor duš.*

Nekega dne je prišel v
mojo sobo: "Hitro, pridi-
te z menoj, imate lepo
delo pred seboj."

"Kam me hočeš peljati?" sem ga
vprašal.

"Pridite hitro, pridite hitro!"

Jaz sem še okleval, toda on je
vztrajal. Ker sem že večkrat prej
izkusil pomembnost teh pova-
bil, sem pristal. Šel sem za njim.
Šel je iz hiše, šel po eni ulici, nato
po drugi, in spet drugi, a se ni
ustavil niti spregovoril besede.
Na koncu je zavil v drugo ulico.
Spremljal sem ga od vrat do vrat,
dokler se ni ustavil. Šel je po
stopnicah, se
povzpел v tretje
nadstropje in
močno pozvo-
nil.

"Hitro, pojdite z menoj!"

"Tukaj je, tu morate vstopiti," je
dejal in takoj odšel.

Vrata se odpro. "Oh, hitro," mi je
bilo rečeno, "hitro, sicer bo pre-
pozno. Moj mož je imel nesrečo,
da je postal protestant. Sedaj
umira in na vso moč prosi, da bi
mogel umreti kot katoličan."

Takoj sem stopil k postelji. Bol-
nik je pokazal živo zaskrbljenost,
želeč urediti zadeve svoje vesti.
Ko sem zelo na hitro uredil du-
šne zadeve, je prišel kaplan iz
župnije sv. Avguština, ki so ga že
prej poklicali. Komaj mu je uteg-
nil podeliti sveto maziljenje v
kratki obliki, že je bolnik umrl.

Nekega dne sem hotel Domini-
ka vprašati, kako je zvedel, da
je tam bolnik, a me je le milo
pogledal in začel jokati. Nisem
ga spraševal naprej.

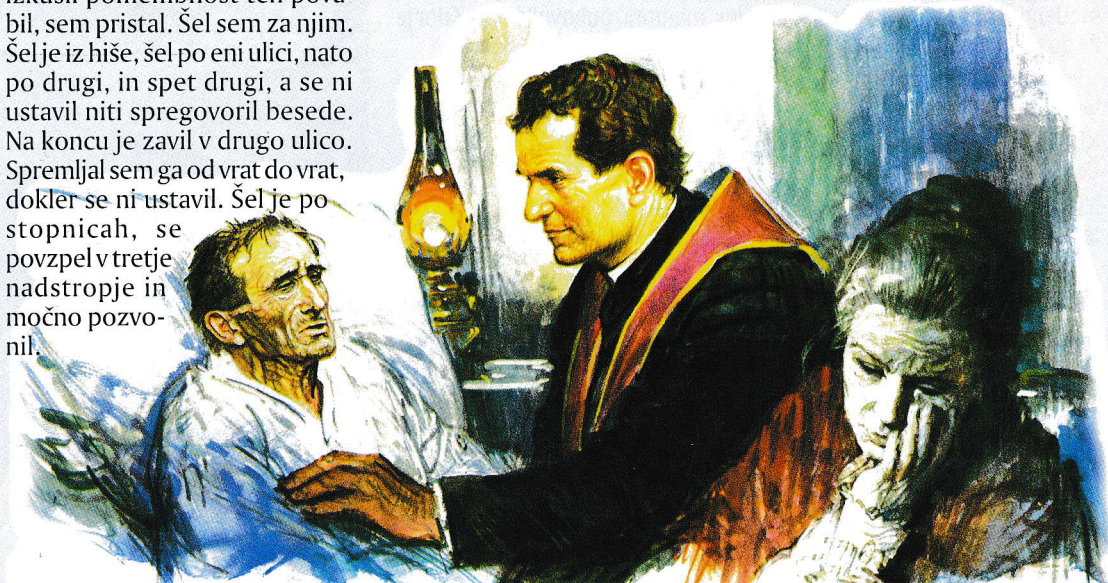
Nedolžno življenje, ljubezen do
Boga, želja po nebeških stvareh
so privedle Dominika v stanje, ki
mu lahko rečemo zazrtost v Boga.

Včasih je prekinil odmor, obrnil
pogled drugam in se začel spreha-
jati sam. Ko sem ga vprašal, zakaj
je zapustil tovariše, je odgovoril:
"Napade me običajna raztrese-
nost in zdi se mi, da se mi odpre-
jo nebesa nad glavo. Jaz pa se mor-
ram oddaljiti od tovarišev, da jim
ne bi pripovedoval stvari, iz kate-
rih bi se oni morda norčevali."

Nekega dne so med odmorom
govorili o veliki nagradi, ki jo
Bog pripravlja tistim, ki so ohrani-
li oblačilo nedolžnosti. Med
drugim so dejali:

"Nedolžni so v nebesih najbliže
našemu Božjemu Odrešeniku in
mu bodo večno prepevali po-
sebne himne slave."

To je bilo dovolj, da je Dominik
dvignil svojega duha h Gospodu,
ostal nepremičen in padel kot
mrtev v naročje enega navzočih.
Zamaknjenja so se mu dogajala
v učilnici, na poti v šolo in nazaj
in tudi v šoli.

M. Moser – H. Rimmelé

ŽIVLJENJE JE SREČANJE

Vsi smo na poti vere in vsi katehiziramo predvsem s svojim zgledom. Knjiga ne spodbuja le katehete, ampak tudi starše in vzgojitelje k pristnemu krščanskemu pričevanju in strokovnemu opravljanju katehetskega in vzgojitelskega poslanstva. Knjiga je praktični priročnik za katehezo z odraslimi. Cena: 1.800 SIT.

prof. Tone Ciglar, **RAD VAS IMAM**

O don Boskovem preventivnem vzgojnem sistemu

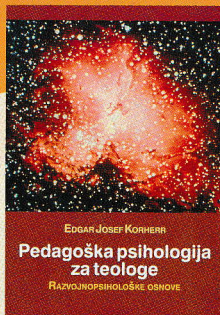
Kogar zanima kaj več o don Boskovem načinu vzgoje in o preventivnem vzgojnem sistemu na splošno. Kogar zanimajo glavni don Boskovi pedagoški spisi. Kdor se poklicno ukvarja z vzgojo (vzgojitelji, učitelji, kateheti, študenti pedagogike, voditelji oratorijev, mentorji, duhovniki ...). Kdor je že doslej rad prebiral vzgojne članke in knjižice prof. Toneta Ciglarja.

V knjigi z okrog 600 stranmi bo našel neizčrpne zaklade vzgojne modrosti. Poleg tega tudi portrete sv. Janeza Boska, ki so jih upodobili slovenski slikarji.

Knjiga bo izšla spomladi 2004. Redna cena bo 6.000 SIT.

Če knjigo naročite do 31. januarja, cena samo 4.000 SIT.

Naročila sprejema: Salezijanski vestnik, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana
tel. 01/427.3028 (Potočnik J.), gsm 041/215.711 ali e-mail: vestnik@salve.si

E. J. Korherr

PEDAGOŠKA PSIHOLOGIJA ZA TEOLOGE

Vzgoja je umetnost, ki mora upoštevati človekovo enovitost. Ni dovolj, da imamo pred seboj zapisane resnice, po katerih se je treba ravnati, ampak je treba upoštevati človeka, ki se razvija in korak za korakom sprejema in ponotranja življenjske norme. Knjiga pomaga teologom, vzgojiteljem in staršem, da svoje otroke bolje razumejo in sprejemajo in jim pomagajo na poti dozorevanja. Cena: 2.500 SIT.

Puzzle

SVETI JANEZ BOSKO

Otroci bodo v sestavljanji odkrili svojega prijatelja, očeta in učitelja don Boska. Cena: 550 SIT

MISLI ZA VSAK DAN V LETU 2004

Koledar ima za vsak dan samostojen list s kratko mislijo iz dnevnega bogoslužja in daljšo razlago, ki je povezana z Božjo besedo ali z mislijo svetnika tistega dneva. Kratka misel je lahko drobna spodbuda na začetku dneva, daljša misel pa priložnost za meditacijo. Cena: 1.500 SIT.

www.salve.si

info@salve.si

priprava za tisk • založba • video • trgovina

trgovina je odprta: • vsak delovni dan 8.00 - 16.00
• ob sobotah 8.30 - 12.30
• ob romarskih shodih 13.00 - 17.30

tel.: 01 427 73 10 • Rakovniška 6 • 1000 Ljubljana